

WILLIAM MARRION BRANHAM

Nunta Mielului

Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă!
Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit,
(Apocalipsa 19:7)

NUNTA MIELULUI

PHOENIX AZ 62-0121E 123

E-1 Îți mulțumesc, frate Edward. Domnul să te binecuvânteze! Bună seara, prieteni. Cu siguranță e un privilegiu să fim iarăși în seara aceasta aici în Fellowship Tabernacle [Cortul părtășiei – n.t.]. Când am trecut pe lângă el în după-amiaza asta și am privit unde era și am văzut cuvântul „Fellowship” [tovărășie, frăție, părtășie – n.t.], mi s-a părut foarte potrivit. Îmi place asta, frate Edward, „Fellowship”. În asta credem noi. Un vechi prieten de-al meu, care tocmai s-a dus acasă să fie cu Domnul... Mulți dintre voi poate că l-ați cunoscut: Dr. F. F. Bosworth. Mulți dintre voi... El era aici în Phoenix, cred, cu mine odată, un suflet foarte nobil. Și el era... avea un... era un bătrân sfânt, dar avea simțul umorului. Și mi-a zis odată; zicea... Eu tot vorbeam despre părtășie. Și el zise: „Frate Branham, știi ce este părtășia?” Și eu am zis: „Păi, așa cred, frate Bosworth.” El zise: „Sunt doi tovarăși într-o navă.” [Joc de cuvinte în limba engleză; cuvântul „fellowship” poate fi descompus în două cuvinte diferite: „fellow”= tovarăș, camarad; „ship”= navă, vas, corabie – n.t.] Și așa este... Și cam așa este: să-ți împarți camera unul cu celălalt.

E-2 Și eu am văzut mulți dintre voi ridicându-vă mâinile că-l cunoașteți pe fratele Bosworth. Fiindcă l-ați cunoscut, aș dori să vorbesc doar un cuvânt despre ultimele lui momente aici pe pământ. Îl cunoșteam de ceva timp. Și era aici afară predicând Evanghelia și rugându-se pentru bolnavi înainte să mă nasc eu. Așa că puteți vedea ce vârstă avea. Domnul l-a lăsat să trăiască, mă gândesc, cam optzeci și cinci de ani, cam așa ceva, și încă un bătrân viteaz când a murit.

E-3 Când avea șaptezeci și cinci de ani, cred că avea, el și cu mine eram la, cred că la Hotelul Edgemont din Miami. Și luaserăm cina și ne plimbam afară pe malul mării unde veneau valurile, să privim cum răsare luna. Și atunci aveam cam patruzeci de ani, umerii mi se lăsaseră în jos, umblând așa, și el, cam de șaptezeci și cinci de ani, era cât se poate de drept. Și m-am uitat la el și l-am admirat.

Și i-am zis: „Frate Bosworth, vreau să-ți pun o întrebare.”

El zise: „Dă-i drumul, frate Branham.”

Și eu am zis: „Când ți-a fost cel mai bine?”

El zise: „Chiar acum.”

Ei bine, m-am simțit rușinat de mine însumi.

Și el zise: „Tu uiți că eu sunt doar un puști, trăind într-o casă veche”, zise el.

E-4 Și acela era fratele Bosworth. Când am auzit că urma să meargă să-l întâlnească pe Domnul, aproape că mi-am ars cauciucurile de la mașină coborând spre Miami ca să-l văd. Și când soția și cu mine am ajuns acolo... Și familia Bosworth și cu familia noastră eram foarte buni prieteni. Și am intrat. Bătrânul patriarh zăcea pe o mică canapea și și-a ridicat capul său mic și chel, brațele lui subțiri s-au întins spre mine așa, cu lacrimile curgându-mi pe obraji, l-am prins în brațe și am strigat: „Părinte! Părinte! Carul lui Israel și călărimea lui!” Pentru că dacă a fost vreodată vreun bătrân care a pus demnitate în mișcarea pentecostală, acela era fratele Bosworth. Cu siguranță a fost. El era o floare minunată.

E-5 Și știți, primul lucru pe care a vrut să-l facă, a fost să-mi spună o glumă – așa, știți.

Și am zis: „Frate Bosworth, o să te faci bine?”

El a zis: „Nu, frate Branham. În primul rând nu sunt bolnav.” Zise: „Doar că mă duc acasă.”

Și eu am zis: „Păi, asta-i foarte bine!”

Tocmai veniserăm din câmpurile de misiune din Africa, el și cu mine.

El zise: „Chiar sunt prea bătrân ca să mai trăiesc.” Zise: „Mă duc acasă.”

Și eu am zis: „Frate Bosworth, ce m-ai sfătui să fac?”

Și el zise: „Rămâi cu Evanghelia.” Și zise: „Du-te înapoi la câmpurile de misiune cât de repede poți.” Zise: „Acesta ar fi sfatul meu.”

E-6 Și eu am zis: „Frate Bosworth, încă un lucru aș dori să te întreb.”

El zise: „Care este, frate Branham?”

Am zis: „Acum, ai petrecut cam șaiszeci de ani în slujbă pentru Domnul, sau poate mai mult.” Și am zis: Când a fost cel mai fericit timp din viața ta?

El zise: „Chiar acum.”

Și eu am zis: „Frate Bosworth, știi că ești pe moarte?”

El zise: „Eu nu pot să mor. Am murit acum mulți ani.” Și eu... El zise: „Frate Branham, tot ce am iubit și la care am ținut în timpul celor șaiszeci de ani trecuți, îl aștept pe El să deschidă oricând acea ușă și să vină să-mi dea.”

Mă gândesc la acel „Psalm al vieții”:

*Viețile oamenilor mari, toate ne amintesc
Că putem să ne facem viețile sublime,
Cu despărțiri, să lăsăm în urma noastră
Urme de pași pe nisipurile timpului*

Și, cu siguranță, el a lăsat urme de pași pentru mine.

E-7 Înainte ca el să moară, sau să meargă în glorie, cam cu o oră sau poate mai mult înainte ca el să se ducă, era cumva adormit de câteva ore – și soția lui, fiii lui, cei dragi stând în jur – și bătrânul se deșteaptă, privi împrejur, se ridică și alergă pe podea și dădu mâna cu mama sa, care se dusese de mulți ani, cu tatăl său. Și timp de peste o oră dădu mâna cu oamenii, zicând: „Acesta este fratele John. Da, tu ai venit la Cristos în adunarea mea din Joliet, Illinois. Acesta este fratele...” dând mâna cu convertiții săi care au răposat de mulți ani.

E-8 Eu vă spun, uneori cred că în ceasul în care trecem de pe acest pământ pe celălalt, cred uneori când... Râul o să fie greu de trecut oricum, știți. Cred că poate Domnul le zice celor dragi ai noștri: „Mergeți jos la râu și întâlniți-i acolo jos.” Pentru că Iacob zicea că vom fi adunați cu poporul nostru într-o zi. Și eu aștept ca ziua aceea să vină. Și atunci, când am terminat-o cu această viață de aici sau când Dumnezeu o termină cu mine aici și când văd că am luat fiecare fortăreață pe care am putut-o, am trecut prin fiecare mărciniș și am urcat pe fiecare deal, vreau să mă uit înapoi, să văd unde am fost. Când vin jos la râu, totdeauna am zis, ca... Oamenii de culoare de aici, ei au un cântecel pe care-l cântă: „Nu vreau nici un necaz la râu”. Vreau să am totul îndreptat acum.

Poate doar să pun sabia în teacă și să-mi scot coiful și să-l las jos pe plajă și să-mi ridic mâinile și să strig: „Adu barca vieții, Tată! Vin acasă în dimineața asta.” El va fi acolo. Nu vă îngrijorați! Eu cred asta. Cred că aceasta este dorința fiecăreia dintre inimile noastre.

E-9 Acum, este într-adevăr un mare privilegiu să fim aici în seara asta cu acest pastor drăguț și cu biserica lui și această lucrare minunată și aceștia care șed [to sojourn = a șede, a rămâne pentru un timp, a vizita – n.t.] în Cristos în acest capăt al Phoenix-ului. Căci, cu adevărat, noi suntem vizitatori. Suntem pelegri și străini aici; căutăm o cetate, așa cum vorbeam în dimineața aceasta, acolo la tabernacolul fratelui Fuller, despre Sămânța regală [împărătească – n.t.]...

E-10 Acum, dacă ați primit magnetofone, niciodată nu fac mențiunea... Dar e ceva ce s-a întâmplat în această dimineață pe care eu... Dacă aveți un magnetofon, dacă ați obține una dintre benzi, sunt sigur că ați aprecia-o. Fratele Maguire le are. Și... „Sămânța regală a lui Avraam.”

Vedeți, sămânța lui Avraam era Isaac, care este evreească, naturală [firească – n.t.]. Dar Sămânța regală era Cristos, prin făgăduință. Și acest Cristos era Cuvântul lui Dumnezeu făcut de cunoscut. Și este în inimile noastre astăzi în timp ce... „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.”

E-11 Acum, am exprimat la – de Phoenix, de multe ori de când sunt aici... Prima mea venire a fost acum treizeci și cinci de ani. Și sus pe [strada – n.t.] a 16-a și [colț cu – n.t.] Henshaw am trăit, am muncit la Circle R Ranch, aici în afara Wickenburg-ului. Și am mers cu o fetiță acolo pe Henshaw 16. M-am dus să caut locul în cealaltă zi și nu mai este nici o Henshaw; este Buckeye acum. Și este un oraș mare, chiar aici în zona metropolitană a Phoenix-ului. Totul se schimbă așa.

E-12 Și soția și cu mine am mers sus pe South Mountain [Muntele de Sud – n.t.] să privim înapoi peste Phoenix. Și m-am gândit că acum cam trei sute de ani probabil că nu era nimic aici decât coioți, cactuși și așa mai departe. Și acum este un mare oraș fabulos. Acum, am zis: „Scumpo, este convertit sau pervertit? Poți să folosești alegerea ta. Pentru mine este pervertit. Acum, pentru că aceste clădiri mărețe și structuri frumoase ar fi perfecte dacă bărbații și femeile ar umbla în sus și-n jos pe străzi cu mâinile ridicate spre Dumnezeu, lăudând pe Dumnezeu; și frați și surori trăind ca... în locul băutului, jocurilor de noroc, fumatului, mințitului, furatului, străngerilor la o bere, orice este rău. În mijlocul tuturor acestor gânduri...” Atunci soția îmi zise: „Atunci, Billy, pentru ce ești aici?”

Am zis: „Dar, scumpo, de când ne-am așezat aici de cinsprezece minute, câte minciuni s-au spus prin acea vale? Câte înjurături iau Numele Domnului în deșert? Câte țigări, câte băuturi de whiskey, câte curvii s-au comis, și în tot acest timp, doar în scurta vreme de când suntem aici?”

Ea a zis: „Nu e îngrozitor?”

Eu am zis: „Pentru asta suntem aici, scumpo. Câte rugăciuni credincioase s-au înălțat de când suntem aici? «Voi sunteți lumina lumii.» De aceea suntem aici: să punem umărul cu aceste bisericuțe de aici, să facem tot ce putem s-o ajutăm să se miște, să fie o...”

E-13 Voi toți... Voi, sfinților, sunteți o binecuvântare pentru mine. Sper că eu voi fi o binecuvântare pentru voi vizitându-vă aici. Și eu... Când am aflat că urmează să vizitez diferitele denominațiuni și organizații și diferitele biserici și așa mai departe, frații de prin valea Phoenix de aici, inima mea a fost emoționată. Asta vine înaintea convenției la care urmează să vorbesc, la convenția Oamenilor de Afaceri Creștini, cred că la micul dejun de sâmbătă dimineața, și apoi întâlnirea de duminică după-amiaza, duminica următoare. Și întotdeauna este un privilegiu să mă întâlnesc cu acei frați. Cred că ei au cam două mii cinci sute de locuri acolo. O să fie îndeajuns spațiu pentru noi toți. Sperăm să vă întâlnim acolo.

E-14 Și apoi, pentru a avea acest timp de părtășie, pentru a merge din biserică în biserică și a vorbi... Cred că am predicat în dimineața asta până am răgușit, cam o oră și jumătate; și asta a fost una scurtă. De obicei nu ies din ea înainte de trei sau patru ore acasă la biserică. Eu doar... Eu nu sunt un predicator. Așa că eu fac doar un zgomot vesel pentru Domnul. Îmi place s-o fac așa de bine, încât cred chiar că-mi place, așa că doar continui s-o fac. Am fost... am avut patru sau cinci exprimări că țin oamenii prea târziu. Așa că știu că asta e adevărat. Și în seara aceasta, cinstit, vom fi afară de aici înainte de ora unu. Aproape chiar că vă asigur de asta. Tocmai, aproape... Un simțământ atât de delicat al duhului și totul atât drăguț, sunt sigur că Duhul Sfânt va avea o binecuvântare pentru noi.

E-15 Acum, nu am mai avut slujbe de vindecare în adunări. Într-o noapte, jos la fratele (frate în Numele lui Isus?), fratele Outlaw, biserica fratelui Outlaw, erau atât de mulți acolo care vroiau să se roage pentru ei. Și l-am pus pe fiul meu să distribuie niște bilețele pentru rugăciune. Și apoi, câteva nopți, Duhul Sfânt așa a coborât în clădire până... Voi toți știți. Ați fost în adunările mele. Toți ați fost. Vedeți cum discernerea și așa mai departe... Dar acum, am observat că se strâng mulți pentru a ne ruga pentru ei. Și am observat asta întâi începând de miercuri și joi. M-am gândit să aștept până duminică, pentru că, dacă aveți slujbe de vindecare în biserică... Vedeți, am anunțat pretutindeni unde am fost, pentru fiecare persoană, să stați la postul vostru de slujbă duminică. Vedeți? Aceste întâlniri speciale sunt doar vizitare cu frații. Și noi vrem ca fiecare să vă păstrați locurile voastre de slujbă, pentru că pastorul vostru vă așteaptă. Și acolo ar trebui să fiți.

E-16 Așa că atunci... Atunci, cred că mâine seară, dacă Domnul voiește, eu nu... (Unde urmează să fim mâine seară? La fratele O'Donnell, la Tempe, Arizona.) Acum, dacă nu aveți vreun lucru deosebit de continuat la biserică voastră și aveți oameni bolnavi, ei bine, am să mă rog pentru bolnavi mâine seară, doar să aveți un rând de rugăciune obișnuit, să mă rog pentru bolnavi poate luni, marți... Să vedem. Ar trebui... Nu știu. Am biserică și pentru miercuri seara? Miercuri seara, atunci începe joi (E bine așa?), convenția? În regulă, frate. Vei face anunțul?

[Fratele anunță: „Sunteți aici diseară. Și mâine seară suntem la Tempe God's Assembly; și apoi Mountain View și Sunnyslope pe 23 și apoi la Central Assembly pe 24.” – Ed.]

În regulă, asta-i excelent!

[Fratele zice: „Nu-mi pot aminti. Cred că m-am încurcat acolo.” – Ed.]

E-17 Nu te gândi la asta. Deunăzi vorbeam, nu-mi puteam aminti despre ce, iar fratele Jack Moore mi-a zis, zicea: „Crezi că ți-e rău.” El zicea...

Eu am zis: „Frate Jack, merg să vorbesc; nu-mi pot aminti despre ce tocmai vorbeam.”

El zise: „Păi, nu te gândi că asta e rău.” Zise: „Sun pe telefon, sun pe cineva și-i zic: «Ce vroiai?»»

Ei bine, astai destul de rău...? ... Ei bine, asta ar putea să sune glumeț, ceea ce nu cred că e corect să spun aici la amvon. Dar copiii lui Dumnezeu sunt doar niște copii fericiți oricum, știți. Așa încât chiar ne place... Mă gândeam că e ceva drăguț.

E-18 Voi toți... Mulți dintre voi îl cunosc pe fratele Jack Moore. El este din Shreveport, Louisiana, Life Tabernacle [Cortul vieții – n.t.], foarte bun frate. Și astfel, el îmi spunea asta. El este și antreprenor. Și el zicea: „Nu te gândi că e rău, frate Branham.” Zicea: „Am sunat deunăzi pe cineva și am apelat numărul lor.” Și zicea: „Au răspuns, ziceau: «Alo!» Am zis: «Ce vreți?»»

Mă gândeam: „Ei bine, eu... O să se ducă la vale, frate Jack.” Eu...

Așa că acum, mă gândesc c-o să fie bine. Și acești prieteni care vor să ne rugăm pentru ei, și să-și aducă bolnavii, atunci ne vom ruga pentru ei.

E-19 Acum, în seara aceasta, m-am gândit la ce voi spune în seara aceasta aici, în această drăguță bisericuță. Și mă gândeam: „Ei bine, nu știu ce.” Tocmai trebuie să iau doar un mic text și să mă încred că Domnul va amesteca cumva cuvintele și le va lăsa să cadă unde vor ajuta pe cineva să fie... Niciodată nu încerc să iau un text. Întotdeauna încerc să mă simt călăuzit și scriu un mănunchi de scripturi și așa mai departe. Și apoi, dacă Domnul călăuzește diferit, atunci eu merg doar cum călăuzește El. Și eu cred că asta este felul în care noi toți ar trebui s-o facem, nu-i așa? Să facem în același fel.

E-20 Și acum, este un lucru pe care eu vreau ca fiecare din biserică (Eu anunț asta pentru fiecare persoană locală.), și asta dacă... Când sunteți în rugăciune pentru pastorul vostru și cei dragi ai voștri, nu mă uitați, pentru că îmi dau seama zilnic, mai mult ca oricând, că noi coborâm spre capătul drumului. Și eu tocmai mi-am îngropat mama acum câteva săptămâni. Și am ținut-o în brațele mele, până ce Dumnezeu i-a luat suflarea și sufletul la cer. Am privit acea moarte curajoasă a unei femei umplute cu Duhul Sfânt și am văzut-o venind chiar la capătul drumului. Mă gândeam: „O, chiar așa vrea ca să fie așa cu fiecare mamă. Chiar trebuie să fac ceva, să fac ce pot să-i fac pe oameni să vadă ce înseamnă asta cu adevărat.”

E-21 Și prieteni, eu sunt convins că asta este poate un pic mai profund și cred că o luăm un pic prea ușor decât cum este ea cu adevărat. Cred că ar trebui să ne amintim, dacă Dumnezeu este atât de sfânt, până acolo că și îngerii arată murdari în ochii Lui, cum arătăm noi? Vedeți? Așa este. Așa că vrem să ne amintim. Și amintiți-vă, Dumnezeu șade cale lungă acolo în eternitate, care întrece în strălucire toți sorii din sistemul solar. „Sfânt, sfânt, sfânt”, îngerii cu aripile peste fețele lor și peste picioarele lor, zburând în prezența Sa, strigând: „Sfânt”, cum ar trebui să fim noi? Așa că noi... Asta încercăm noi să facem.

E-22 Și eu simt așa: Regatul [Împărăția – n.t.] lui Dumnezeu este ca un om care a luat un năvod și s-a dus la mare (Isus a zis) și l-a aruncat. Și când l-a tras, el a prins multe soiuri. Dar peștii buni, desigur, au fost păstrați; și ceilalți, care se hrănesc cu gunoaie, au fost – s-au dus înapoi în apă, cum ar fi raci și șerpi, șopârle, broaște țestoase și așa mai departe. Dar năvoadele Evangheliei prind de toate. Și noi suntem... Într-o zi va fi o vreme când vom arunca ultimul nostru năvod, frate...? ... Așa este. Nu sunteți voi sau eu cei care să spună care este pește și care nu este. Noi nu știm. Noi doar aruncăm năvodul și-l tragem. Asta-i tot. Dumnezeu îi cunoaște pe ai Săi. Pe cei pe care i-a cunoscut mai dinainte, El i-a chemat: și pe cei pe care El i-a chemat, i-a justificat, și pe cei pe care El i-a justificat, i-a glorificat. Așa că noi așteptăm, doar aruncăm năvodul. Și e privilegiul meu în seara aceasta să stau aici în biserică fratelui Edward pentru a ajuta să arunce năvodul în acest loc, pentru a vedea dacă o fi vreun pește pe care Dumnezeu să-l aibă pentru Regatul Său [Împărăția Sa – n.t.].

E-23 Acum, chiar înainte să citim Cuvântul, haideți să vorbim cu Autorul Cuvântului, doar un pic, în timp ce ne plecăm capetele. Cu capetele noastre plecate, în sfințenia acestui moment în care ne apropiem de Cuvântul Dumnezeului Celui viu, care este Dumnezeu, mă întreb dacă or fi aici înăuntru unii oameni care au cereri pe inima lor, care ar dori să fie amintite în această rugăciune. Faceți-o de cunoscut printr-o mână ridicată.

E-24 Doamne Isuse, privește la audiență, cunoscând fiecare inimă. Îți mulțumesc! Preamilostiv și sfânt Dumnezeu, Cel Atotputernic, El Șadai, care i-ai apărut lui Avraam în Numele Celui Atotputernic, Dumnezeul înfruntat, Cel ce dă tărie, Cel ce hrănește pe cei slabi, vino la noi în seara asta, Tată! Și noi ne dăm seama de slăbiciunile noastre și de greșelile noastre. Ne mărturisim păcatele înaintea Ta și le lăsăm pe altarul Tău de aramă al judecății și cerem ca Sângele lui Isus Cristos să le ia la o parte în sacrificiul pe care noi îl facem. Acordă-ne-o, o Dumnezeule!

Noi ne supunem viețile și tot ce avem. Și orice mic talant ni se dă, Doamne, folosește-l spre gloria lui Dumnezeu. Binecuvântează această biserică, pe minunații ei pastor, diaconi, epitropi și tot consiliul și fiecare membru care vine în această biserică numită „Fellowship”. Dumnezeule, mă rog ca bărbați și femei, când intră pe ușa acestui loc, să cadă sub convingere datorită încântătoarei ordini a Duhului Sfânt din clădire. Acordă asta, Doamne!

E-25 Iartă-ne păcatele noastre și greșelile noastre, Te rugăm iarăși! Adu-Ți aminte de aceia care și-au ridicat mâinile. Jos sub mâna aceea, Doamne, era o inimă care cerea ceva de la tine. Și, poate, s-ar putea ca numai Tu singur s-o poți da. Eu mă rog ca tu s-o acorzi, Tată. Orice au ei nevoie, dă-le din belșug! Dacă or fi vreunii bolnavi, Doamne, vindecă-i! Dacă o fi vreunul care cade pe cale, întărește-l pe acela, acel genunchi slăbit. „Nu va frânge o trestie ruptă, și nici nu va stinge un fitil care fumegă.” Și noi știm că El nu ar părăsi o trestie ruptă; El ar îndrepta-o. Și eu mă rog, Tată ceresc, dacă or fi vreunele dhuri care sunt zdrobite sau

descurajate sau mâini slăbite atârând în jos și genunchi umflați, fie ca ei să fie ridicați în seara aceasta, Doamne! Fie ca Duhul Sfânt să vină și să ne vindece inimile și duhurile și ființele noastre fizice, și noi Îi vom da toată lauda pentru asta. Noi o cerem în Numele lui Isus. Amin.

E-26 Dacă ați vrea să vă întoarceți la Scriptură doar pentru cam treizeci de minute de vorbire, aș dori să citiți cu mine din cartea Apocalipsei, capitolul 19, și aș dori să citesc până la versetul 7 inclusiv.

După aceea am auzit în cer ca un glas puternic de gloată multă, care zicea: „Aliluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea!

Pentru că judecățile Lui sunt adevărate și drepte. El a judecat pe curva cea mare, care strica pământul cu curvia ei și a răzbunat sângele robilor Săi, din mâna ei.”

Și au zis a doua oară: „Aliluia! Fumul ei se ridică în sus în vecii vecilor!”

Și cei douăzeci și patru de bătrâni și cele patru făpturi vii s-au aruncat la pământ și s-au închinat lui Dumnezeu, care ședea pe scaunul de domnie. Și au zis: „Amin! Aliluia!”

Și din scaunul de domnie a ieșit un glas, care zicea: „Lăudați pe Dumnezeul nostru, toți robii Lui, voi care vă temeți de El, mici și mari!”

Și am auzit, ca un glas de gloată multă, ca vuietul unor ape multe, ca bubuitul unor tunete puternice, care zicea: „Aliluia! Domnul, Dumnezeul nostru Cel Atotputernic, a început să împărățească.

Să ne bucurăm, să ne veselim și să-I dăm slavă! Căci a venit nunta Mielului; soția Lui s-a pregătit,

Aș dori să vorbesc în seara aceasta despre subiectul „Nunta Mielului”, doar pentru câteva momente să... Noi suntem atât de familiarizați cu această scriptură.

E-27 Nici o îndoială că minunatul vostru pastor de aici a abordat acest subiect de multe ori și asta... Noi știm că urmează să fie o mireasă și că urmează să fie o cină a nunții servită în cer. Asta-i tot atât de sigur c-o să fie, pe cât este Dumnezeu, pentru că acesta este Cuvântul Său.

Și noi știm că cei care vor forma acea mireasă, vor fi biserica Lui, și ei vor apărea înaintea Lui fără pată sau zbârcitură. Și ei au acum materialul pe pământ pentru a se pregăti.

E-28 Dacă observați, zice: „Ea s-a pregătit.” Atât de mulți zic: „Dacă Domnul va lua acest duh rău de la mine, de la băut, de la jucat sau de la mințit sau furat, eu Îl voi sluji.” Dar asta depinde de tine. Și tu trebuie să faci ceva. „Cel ce va birui, va moșteni aceste lucruri”, cei care vor birui. Voi aveți puterea s-o faceți, dar trebuie să fiți dispuși să vă sacrificați pentru asta. Vedeți? Ea s-a pregătit. Îmi place acest Cuvânt!

Vedeți, Dumnezeu nu poate să ne împingă printr-o țevă, să ne tragă afară pe la capătul celălalt și apoi să zică: „Binecuvântat este cel ce va birui”. Voi nu ați avut nimic de biruit; El doar v-a împins prin ea. Dar voi trebuie să luați decizii pentru voi înșivă. Eu trebuie să iau decizii pentru mine însumi. Făcând asta, noi ne arătăm credința și respectul pentru Dumnezeu.

E-29 Lui Avraam i s-a făgăduit un copil, dar el a trebuit să mențină această făgăduință douăzeci și cinci de ani, cu urcușurile și coborâșurile pe care le-a avut și ispite în acești douăzeci și cinci de ani; dar el s-a ținut de cuvântul făgăduinței.

Și lui Israel i s-a promis o țară făgăduită, dar ei au trebuit să lupte pentru fiecare centimetru din ea.

„Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, vi-l dau”, i-a zis Dumnezeu lui Iosua. Totul era acolo. Țara era acolo și Dumnezeu le-a dat-o; dar ei trebuie să lupte pentru ea.

E-30 Aceeași cale este și cu vindecarea divină. Dumnezeu are puterea de a vă vindeca, dacă voi aveți curajul s-o acceptați. Dar voi veți lupta pentru fiecare centimetru al căii. Dumnezeu are har uimitor ca să vă mântuiască, și o va face. Dar veți lupta pentru fiecare centimetru al căii voastre. Merg pe treizeci și unu de ani de când sunt în spatele amvonului. Și fiecare centimetru din asta a fost o luptă, constant. Cu siguranță a fost! Dar noi trebuie să luptăm dacă trebuie să domnim. Așa aflăm că mireasa trebuie să se pregătească, să fim dispuși să „dăm la o parte orice piedică, și păcatul care ne înfășoară așa de lesne, și să alergăm cu stăruință în alergarea care ne stă în față”. Noi înșine trebuie să le dăm la o parte. Nu putem zice: „Dumnezeule, vino Tu, dă-le la o parte pentru noi!” Trebuie să facem asta noi înșine.

E-31 Acuma, mie îmi place să mă gândesc la nunți. Am avut privilegiul să căsătoresc vreo câțiva oameni. Și mă gândesc atunci când aduc un tânăr și o tânără până la altar, și-i văd venind prin biserică, și ea, drăguț cu veșmintele ei de nuntă pe ea, și vălul peste fața ei și atârând în jos; și mirele drept, îmbrăcat frumos și tânăr și plin de vigoare și, în timp ce ei merg acolo în cel mai bun moment al vieții lor și fac acel jurământ de căsătorie, cred că este ceva dulce în asta. E ceva sacru, pentru că-mi amintește că într-o zi va fi o altă nuntă măreață, când mireasa lui Cristos va veni coborând prin coridoarele gloriei. Mirele va avea totul pregătit. Va fi o nuntă și o cină.

Cât ne place să ne gândim cum ne așezăm de-o parte și de alta a mesei și dăm mâna unul cu celălalt, și lacrimile curgându-ne pe obraji. Și să ne gândim că El va trece, va șterge toate lacrimile din ochii noștri, va zice: „Nu plângeți. Totul s-a terminat acum. Intrați în bucuria Stăpânului, care a fost pregătită pentru voi de la întemeierea lumii.” O, frate, asta ne va face să ne iubim și mai mult unul pe celălalt.

E-32 Eu cred că asta este problema cu biserica, mireasa de astăzi, care este formată din toate bisericile care cred în Cristos. Nu este clădirea bisericii, nu este nici organizația sau denomi-națiunea; ci indivizii din biserică sunt cei care formează mireasa.

E-33 Am un bun prieten în Louisville, Kentucky. Dr. Wallace Cauble, era un lucrător în Biserica lui Cristos, și vine înăuntru și a primit Duhul Sfânt și păstorește una dintre cele mai mărețe – mai mari biserici din Louisville, Biserica ușii deschise. El mi-a fost un prieten foarte prețios. Și acum câteva zile stăteam pe stradă și l-am văzut venind pe stradă. Și eu întotdeauna l-am iubit, și el m-a iubit pe mine.

Dar într-o zi a avut o operație de amigdale și sângera de moarte. Și l-au găzduit acolo la Spitalul Sf. Iosif și ziceau că e pe moarte.

Și doamna McSpadden m-a chemat și a zis : „Dr. Wallace Cauble...” Încă nu-l cunoșteam, dar știam că era o mare Biserică a ușii deschise. Zicea : „E pe moarte. Doctorii i-au dat injecții calmante și orice altceva. l-au făcut cusături. Are hemoragie într-una, și ei nu pot opri sângele. Sângele lui nu vrea să se coaguleze și (voi știți) să înceteze sângerarea.” Și zicea: „Au adus misionari acolo, și ei vor ca tu să vii, să te rogi pentru el.”

E-34 Ei bine, am auzit de Dr. Wallace Cauble, și astfel, eram un pic ezitant. Dar am trecut peste asta. Și când am privit în camera de spital, acolo erau misionari și predicatori renumiți, toți acolo înăuntru plângând și rugându-se. Și mă gândeam: „O, vai! Sărăcuțul de mine, un mic holy-roller [rostogolitor sfânt - persoană care își manifestă înflăcărarea religioasă prin strigăte și mișcări violente ale corpului, sectant zgomotos, „tremurici” - n.t.] să merg acolo înăuntru? Mai bine să stau aici afară.” Așa că m-am pus jos în spatele automatului de coca-cola, afară pe hol, și m-am rugat lui Dumnezeu să oprească sângele pentru fratele Cauble. Și m-am întors și am ieșit. Tocmai ajunsesem acasă, cam de vreo cincisprezece minute, și telefonul sună iarăși, și voiau să știe ce-i cu întârzierea mea, de nu eram acolo. Și eu am zis: „Vin. Dar erau așa de mulți acolo înăuntru, chiar nu m-am simțit călăuzit să vin înăuntru, poate (Vedeți?) așa de mulți dintre marii predicatori acolo înăuntru.”

Și el zise: „Vino chiar acum!” Zise: „Omul nu poate trăi decât încă puțin timp.”

E-35 Așa că am mers înapoi iarăși. Și când m-am dus acolo înăuntru, el încerca s-o facă pe o soră catolică să-L accepte pe Cristos ca Mântuitor personal, și el sângerând, și sângele țâșnindu-i afară din gură. Și eu am mers înăuntru.

Și el zise: „Bună ziua!”

Și eu am zis: „Bună ziua!” Și el era așezat în sus pe pat, tușind așa, și sângele venind afară.

Și el zise: „Care este numele dumitale?”

Și eu am zis: „Eu sunt fratele Branham.”

Și el începu să plângă, își puse brațele în jurul meu. Și eu am îngenunchiat acolo jos.

Acum, acesta este Dr. Wallace Cauble de la Biserica ușii deschise din Louisville. Trimiteți-i o scrisoare. Sângele s-a oprit în acea secundă; niciodată nu s-a mai pornit de atunci. Și noi am fost foarte, foarte buni prieteni de atunci.

E-36 Și deunăzi l-am întâlnit. Și el zise... (Oswald J. Smith, mulți dintre voi îl cunoașteți pe fratele Smith. El este un mare misionar, și vine la fratele Cauble, pentru că și lui îi place de el.)

El zise: „Frate Cauble, știi, zise el, eu (ceva despre soția lui)...” Zise: „La început când m-am căsătorit, zicea, mă simțeam ca, ei bine, ca și când aș face o greșală, eu... O, pot să-mi iau alta,” pentru că era tânăr. Dar zise: „După ce vin copiii, zise, atunci e cumva mai greu să te descurci fără ea. Apoi, când ajungi cam de cincizeci de ani, chiar nu te descurci fără ea. Și când mai îmbătrânești, vai, te simți în felul acela.”

Am zis: „Cred că asta-i cam așa. Eu așa...”

Venind vorba despre acest subiect, știți cum pot doamnele să facă cumpărături, și soția mea era acolo înăuntru. Și ea este regina a toate acestea. Ea chiar stă tot timpul [în picioare – n.t.]. Sărmanele mele picioare aproape că mă ucid mergând pe stradă cu ea. Și el îmi spunea, zicea: „Ei bine, chiar că nu poți să te descurci fără ea.” Și așa a venit remarca. Și când am mers acasă, am stat acolo în cameră gândindu-mă: „Așa este.” Eu am aplicat-o la altceva.

E-37 Știți, când m-am convertit mai întâi la... am devenit un predicator baptist misionar, mă gândeam că dacă o persoană nu era un baptist, chiar nu era mântuit. Asta-i tot ce era. Și-mi înghesuiam o Biblie sub braț

și mă gândeam că Domnul m-a chemat să-i fac pe toți bapțiști. Și fiecare care nu credea întocmai cum cred bapțiști, nu era deloc în cadru.

Pe măsură ce treceau zilele, mă gândeam că trebuie să fac eu însumi toată slujba. Și am ajuns să aflu, am obserbat un alt frate care avea o biserică, un pastor. Și el trăgea tot așa de tare ca și mine. La urma urmei, pătura se întinde un picuț și spre el, știți. Atunci aflăm că avem nevoie unul de altul. Și acum, după ce începem să ajungem cu asta până acolo, chiar că este cumva greu s-o facem unul fără celălalt. Asta-i tot. Noi trebuie să ne avem unul pe celălalt. Asta...

Și eu cred că asta este în această mare mișcare penticostală. Și sunt bucuros să văd acele bariere ale indiferenței prăbușindu-se și măreața biserică a lui Dumnezeu începând să se adune ea însăși împreună în părtășie. Înseamnă că nunta se apropie acum. Și pietrele sunt tăiate cât se poate de deosebit, ele au un loc undeva în acea clădire, dacă sunt pietrele Domnului.

E-38 Acum, căsătoria este într-un sens un simbol... Căsătoria pământească aici este un simbol al căsătoriei cerești. Acum, haideți s-o parcurgem doar câteva momente, pentru a o repeta un moment. Primul lucru este că trebuie să fie luată o hotărâre. Primul lucru care se cere în căsătoria pământească este că trebuie să fie luată o hotărâre. Tânăra trebuie să ia hotărârea dacă îl vrea pe acest tânăr, și tânărul, dacă o vrea pe tânără. Trebuie luată o hotărâre, și tu trebuie să o iei. Ea trebuie să fie singura femeie din lume pe care o iubești, iar el trebuie să fie singurul bărbat. Dacă asta nu este, atunci ai luat o hotărâre greșită.

Și în același fel este la luarea hotărârii pentru Cristos. Primul lucru pe care îl ai de făcut este să te hotărăști dacă ai de gând să-L slujești pe Dumnezeu și să-L iei ca Mântuitor al tău; sau, nu ai de gând s-o faci. Ai de gând să slujești lumea sau ai de gând să-L slujești pe Cristos? Trebuie să te hotărăști. Trebuie să fie luată o hotărâre. Când te hotărăști ca să slujești fie lui Dumnezeu fie lui mamona, atunci tu îți faci alegerea. Dar hotărârea trebuie să fie luată.

E-39 Și apoi, după ce hotărârea este luată ca tu s-o faci, atunci vine logodna. Asta... Găsești asta la altar. Trebuie să faci o logodnă înainte ca această unire să poată să fie. Și aceasta-i calea și cu biserica lui Cristos. Trebuie să fie o logodire cu Cristos, un angajament, o logodnă, o legătură de dragoste.

Și apoi, următorul lucru este să se facă făgăduințele. Trebuie să fie făcute făgăduințele unul altuia, așa cum faci făgăduința: „Iubito, dacă te vei căsători cu mine, îți făgăduiesc că voi fi credincios și sincer. Nu voi privi la nici o altă femeie.”

Sau: „Nu voi privi la nici un alt bărbat. Și voi face toate acestea ca o datorie a unei soții. Dacă avem copii, voi face totul ca o datorie de mamă. Voi fi o gospodină.” Toate aceste făgăduințe trebuie făcute, sau ar trebui, într-o cununie corectă.

E-40 Și același lucru este când vii la Cristos. „Doamne, dacă Tu mă vei primi în Împărăția Ta, eu făgăduiesc...” Iată. „Te voi iubi. Îți voi fi sincer. Te voi sluji zi și noapte.” E foarte rău dacă noi uităm asta. „Te voi sluji zi și noapte. Voi posti; mă voi ruga; Îți voi fi credincios. Îmi voi aduce zeciuielile în casa vistieriei. Mă voi ruga de multe ori pe zi. Voi face totul. Și Îți voi făgădui toată dragostea mea.” Asta-i ce ar trebui să faci. Este foarte corect, dacă făgăduiești asta, și ar trebui să vină din inima ta.

Dacă-i făgăduiești soțului tău asta, și n-o faci din inimă, tu nu trăiești absolut corect cu el. Este un fel de chestiune cristalizată.

E-41 Uite aici. Dacă nu ai dinți și folosești dinți falși... Acum, asta e în regulă. Este un înlocuitor pentru dinții pe care-i aveai odată. Dar, de fapt, acei dinți nu sunt uniți cu tine. Nu sunt parte din tine. Dacă ai un braț amputat și-ți pui un braț fals, ei bine, acel braț de fapt nu este unit cu tine. Este doar lipit pe tine. Vezi, nu este unit cu tine.

Și când ne facem făgăduința lui Cristos, dacă noi nu devenim parte din El, așa cum o femeie se cuvine să devină parte a unui bărbat și un bărbat parte a unei femei, atunci suntem creștini artificiali. Noi nu suntem cu adevărat... Nu ești cu adevărat căsătorit cu acea femeie. Ai putea fi credincios. Dacă nu-ți iubești soțul, și el bătrân de șaizeci sau șaptezeci de ani, și nu-l iubești tot așa de mult cum o făceai la început, atunci într-adevăr îi crești doar copiii.

E-42 Și ăsta este felul în care sunt bisericile, prea multe astăzi. Noi luăm doar numele de biserică creștină, pretinzând a fi mireasa, în timp ce asta e artificial; noi nu suntem uniți cu Cristos în nici un fel. Suntem ca un dinte artificial, braț artificial, ochi artificial. Vedeți, e ceva care e artificial dacă noi doar îl punem pe noi. Ei bine, nu puteți pune pe voi creștinismul. Trebuie să fiți uniți cu el.

Și apoi o biserică care este doar artificial numită biserica lui Cristos... Ei bine, atunci acei copii, nu sunt acolo înăuntru, ceea ce-i născut din aceeași organizație este numai... Ei nu sunt copiii lui Cristos; ei sunt copii denominaționali, și nu copii ai lui Cristos.

E-43 Dacă o femeie nu este unită cu bărbatul în adevăr, atunci acesta nu este soțul ei. Este doar un om căruia îi face un jurământ să trăiască cu el, și ea a făcut un jurământ strâmb. Ea a făgăduit să-l iubească, și a zis că-l iubește; și n-o face. Tot timpul bărbatul este înșelat. Dar un lucru este sigur, prieteni; noi n-o să-L înșelăm pe Cristos. El îi cunoaște pe ai Săi.

E-44 Dar, vedeți, mai întâi, hotărârea e luată, urmează logodna, apoi făgăduința, și apoi ceremonia. Și atunci mireasa ia numele mirelui. Ea nu mai este pe propriul ei nume; ia numele mirelui.

Și atunci când biserica are ceremonia, își fac făgăduințele lor, atunci ea ia Numele Mirelui. Atunci ea nu mai este o biserică din lume; este biserica Domnului Isus Cristos. Amin. Nu... nu vreau să spun după Nume; vreau să spun prin naștere, prin natură, prin puterea lui Dumnezeu. Prin adevărul descoperit al lui Dumnezeu în inima ei devine ea o biserică creștină, măreața, universală biserică creștină apostolică. Ea devine o parte din Cristos. Când ea face asta, ea... Cristos injectează în ea propriul Lui Duh, propria Lui viață. Și Biblia zicea lui Adam și Evei acolo: „Nu mai sunteți doi, ci unul.” Și când femeia, biserica, este căsătorită cu Cristos, ei nu mai sunt doi. Ei sunt unul: Cristos în voi. Amin. Asta e. Viața Lui a fost adusă în voi. Atunci voi deveniți mireasa.

E-45 Apoi, un alt lucru. După ce ea face toate aceste jurăminte și așa mai departe, și ceremonia este pronunțată... Așa cum numele soției mele era Broy înainte de a se căsători. Acum, ea nu mai este o Broy; este Branham. Acum, ea nu mai este Broy; este Branham. Și când tu vii în Cristos, nu mai ești din lume; ești din Cristos. Nu te mai îngrijești atunci de lucrurile din lume. Ele sunt moarte pentru tine. „Dacă iubește cineva lumea, sau lucrurile din lume, dragostea lui Dumnezeu nici măcar nu este în el.”

Așa că (Vedeți?), nu poți fi un creștin artificial. Poți fi un creștin pretins artificial, dar nu poți fi un creștin, să devii... până ce Cristos Se injectează El Însuși, prin botezul Duhului Sfânt, în tine. Atunci ești unit cu El, și nu mai sunteți doi; sunteți unul. Cristos a făgăduit să fie în noi, așa cum Tatăl era în Cristos. „Eu și Tatăl una suntem. Voi și Eu una suntem”, (Vedeți?) Cristos în noi.

E-46 Tot ceea ce era Dumnezeu, El a turnat în Cristos; și tot ceea ce era Cristos, El a turnat în biserică pentru a continua lucrarea Evangheliei. Atunci noi devenim, nu prin nume artificial, ci printr-o realitate a Duhului Sfânt de Viață, uniți în Cristos. Apoi, prin puterea învierii Lui, noi suntem ridicați din lucrurile moarte ale lumii și ședem cu El în locurile cerești. Amin. Îmi place asta!

În seara aceasta, noi ședem în locurile cerești în Cristos Isus (Vedeți?), înviați cu El, am murit față de lucrurile din lume și ne-am îmbrăcat cu Cristos. Și când ne îmbrăcăm cu Cristos, atunci lumea este moartă. Atunci nu ne mai pasă de lume. Lumea este moartă pentru noi, și noi suntem... Și ea este moartă pentru noi, și noi suntem morți pentru ea.

Ești o persoană diferită, o personalitate diferită, pentru că ești o nouă creație: creație, nu aceeași creație lustruită, nu un om care a întors o nouă foaie, ci un om care a murit și s-a născut iarăși, și devine o creație nouă în Cristos Isus. Și Duhul viului Dumnezeu trăiește în persoană.

Acum, exact ca femeia care nu mai este Broy, ea este o Branham, și ea este cunoscută sub acel nume. Și biserica nu mai este din lume, ci ea este în Numele lui Cristos. Ea este unită cu El prin propria Lui Viață.

E-47 Ați citit vreodată în Scriptură, cum că primul om pe care l-a făcut Dumnezeu era o persoană dublă? Adam era atât Adam, cât și Eva, spiritual vorbind. Dar când El a făcut primul om după chipul Său, iar Dumnezeu este un Duh... Dar când El i-a pus pe ei în carne, El i-a separat. El a luat duhul masculin, l-a pus în bărbat, și a luat duhul feminin și l-a pus în femeie.

Acum, când vedeți o femeie voind să acționeze ca un bărbat, acolo este ceva greșit. Când vedeți că un bărbat vrea să acționeze ca o femeie, acolo este ceva greșit. Deci asta arată cum că lumea de astăzi este cu totul în neregulă. Bărbații încearcă să acționeze ca femeile, iar femeile ca bărbații. Așa este. E adevărat.

E-48 Acum, priviți! E așa de perfect, că Dumnezeu a luat și a făcut un om... Și pentru a arăta că El n-o vroia din ceva diferit, femeia nu era în creația originală. Astfel ea este, nu din creație, ci este o parte din Adam. Ea este un produs secundar. El merge în coasta lui Adam, nu pentru a face o altă creatură, ci a luat o parte dintr-o creatură și a făcut o altă creatură din ea. Și El a luat duhul masculin care era în Adam... și a luat duhul feminin care era în Adam, mai degrabă, și l-a pus în femeie. Astfel ambele, duh și trup, ele devin una, era un frumos simbol a ceea ce Dumnezeu a făcut la Calvar. El l-a luat pe Cristos și l-a unit cu biserica. Printr-o coastă despăcată, El a adus Sângele care a curățit persoana, care sfințește carnea bisericii și pune Duhul viului Dumnezeu, pe care El l-a luat de acolo, de pe cruce, din Cristos, și-l pune în individ. Apoi ei sunt una. Vedeți? Ei devin una. Cristos și voi sunteți una.

E-49 Și tu și soțul tău ar trebui să fiți una. Dacă este ceva contrar, atunci e ceva în neregulă cu unirea voastră.

Și dacă la noi este ceva contrar față de Cristos, noi nu credem Cuvântul Lui și zicem: „O, asta a fost pentru alte zile”, este ceva în neregulă cu unirea noastră cu El. Dacă ziceți: „Zilele minunilor au trecut, nu este nici o vindecare divină, nu este nici un botez al Duhului Sfânt”, aplicați asta undeva înapoi, asta arată că Duhul lui Cristos nu este în voi, pentru că: „La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul s-a făcut carne [trup, în versiunea Cornilescu – n.t.]...”

Și apoi, când Cuvântul Lui devine evident în voi, atunci (Vedeți voi?), înseamnă că voi și Cristos sunteți una. „Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea...” pentru că nu mai sunteți voi; este Cuvântul lui Dumnezeu: Cristos în voi. Voi deveniți una. În regulă.

E-50 Apoi, un alt lucru după ce ea face asta... După ce ea și-a îndeplinit jurămintele și a încheiat căsătoria și a luat numele viitorului său soț, numele mirelui, atunci ea este moștenitoare a tot ceea ce posedă el. Ea este moștenitoare a fiecărui lucru, soția ta este moștenitoare a tot ceea ce posezi.

Și acest lucru este și biserica, dacă ar ști-o, este parte din El cu Duhul Lui în ea... El zicea: „va face și el lucrările pe care le fac Eu; ba încă va face altele și mai mari decât acestea; pentru că Eu mă duc la Tatăl. Peste puțină vreme, lumea nu Mă va mai vedea, dar voi Mă veți vedea: pentru că Eu sunt cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” Atunci Cristos este în voi. Sunteți uniți împreună și sunteți moștenitori cu El.

E-51 Și dacă El ar fi fost aici pe pământ, ce ar fi făcut? Același lucru pe care l-a făcut acolo, pentru că El este același ieri, azi și în veci. El ar fi plin de grijă față de treburile Tatălui; ar vindeca bolnavii; ar face minuni. Ar face exact ce a făcut când era aici pe pământ, pentru că El rămâne același ieri, azi și în veci. Este absolut perfect. Aceasta este căsătoria.

E-52 Dar acum, ce se întâmplă dacă această femeie se căsătorește și face toate aceste jurăminte și fiecare lucru, și devine soția acestui bărbat și este moștenitoare a tot ce are el și așa mai departe, și apoi o ia razna? Începe să-și iasă din fire. Începe să alerge după alți bărbați. Nu numai asta, ci începe să-și împărtășească dragostea cu alții. Un bărbat cu soția sa, toate făgăduințele pe care ei și le-au făcut, și apoi ea pleacă și începe să-și împartă viața cu alții, dragostea ei și afecțiunea ei cu alții...

Asta e ceea ce fac prea mulți așa-numiți creștini, vă împărtășiți dragostea cu lumea: jucând, dansând, jucând jocuri de noroc, rămânând acasă de la adunarea de rugăciune pentru a privi la televizor, tot felul de lucruri lumești care au luat locul dragostei lui Dumnezeu în inima bisericii. Ea și-a ieșit din fire. A luat-o razna. A plecat după alți bărbați. Își împărtășește dragostea. Ea își va lua zeciuielile pe care ar trebui să le dea bisericii; le va cheltui pe alte lucruri acolo în lume. Ea va... În loc să-L iubească pe Dumnezeu în felul în care ar trebui și să trăiască pentru Dumnezeu și să-i placă să vină la biserică, aproape că trebuie s-o convingi să vină.

E-53 Ei bine, eu cunosc aici nu de mult, un predicator mi-a spus că a trimis atât de multe rugăciuni... atât de multe invitații ca să-i facă pe oameni să se angajeze că vor veni la școala duminicală cel puțin șase luni din fiecare an.

Și am văzut o fetișcană acolo jos unde lucram din jos de deal. Și ea a ieșit de acolo. Și eu stăteam la ușă, am bătut la ușă și ea vine la ușă. Și ea era una dintre aceste artiste „wildcat” [pisică sălbatică, femeie impulsivă, arțăgoasă – n.t.], știți voi. Ca această gașcă pe care au trebuit să pună s-o aresteze aici în Phoenix aseară, cred că asta era, făcând această nouă perversiune de rock and roll [legănare și învârtire – n.t.] sau twisters [twist = răsucire – n.t.] sau ce-o mai fi fost. Și au trebuit să cheme poliștii să vină să-i ia.

Tinerilor, nu înțelegeți că ăsta este duhul diavolului? Sub influență până ce nu mai știau ce sunt, dându-se în spectacol afară pe străzi.

E-54 Ca unii dintre acești comedianți sau aceste picupuri și jockeys [disc-jockey = persoană care pune melodiile solicitate de public în discotecă sau la radio- n.t.] și așa mai departe, urmau să interpreteze într-un oraș în care eram eu, iar tinerele își scoteau hainele de dedesubt și le aruncau pe platformă ca acest băiat să dea un autograf. Nu vă dați seama că ăsta este diavolul? Este duhul zilelor de pe urmă. Sigur! E așa o rușine! Iată-vă, ați luat-o razna.

E-55 Și această tânără vine afară fredonând. Ea nici măcar nu știa... mă uitase stând la ușă. Și zise: „O, scuzați-mă. Am uitat de dumneavoastră că stați acolo.” Și aruncă un pupic spre acel tip de la radio, sau ce-o fi fost, și zise: „Te voi întâlni acolo la Green Briar Patch”, sau ce-o fi fost. Ei urmau să aibă un fel de dans în noaptea aceea.

Și eu i-am spus lui Dr. Brown, care era un prieten de-al meu.

El zise: „Cum se mai ține adunarea ta de acolo, Billy?”

„Bine, am zis eu. Le dăm pilule.”

El zise: „Ce fel de pilule?”

Eu am zis: „Pilulele Evangheliei [joc de cuvinte în limba engleză: Gos-pills = Gospel (Evanghelie) + pills (pilule) – n.t.]; asta sigur îi ține să vină tot timpul.” Vedeți?

Și el mi-a spus despre asta, semnând acele angajamente. Și eu am zis: „Dr. Brown, crezi că șarlatanul ăla de interpret de la acel radio ar avea nevoie s-o facă pe fata aia să semneze un angajament ca ea să fie acolo în seara aceea? Nicidecum. Și-ar amana toate hainele de pe ea ca să se ducă acolo. De ce? E ceva în ea, un duh, care a unit-o cu acea distracție lumească.”

E-56 Și până când biserica viului Dumnezeu, care este chemată mireasa lui Cristos, se unește ea însăși astfel cu Dumnezeu, ea încă se va bălăci în lume, în țărâna noroioasă a păcatului, până ce este unită cu Dumnezeu în așa fel, încât inima ei este așa de umplută cu gloria și puterea lui Dumnezeu, până ce nu mai poate vedea nimic altceva decât pe Cristos. Așa e.

Asta-i ceea ce avem de făcut. Acesta este singurul plan, singurul program pe care îl are Dumnezeu, este de a face un astfel de lucru. Voi nu trebuie să fiți artificial aduși înăuntru; trebuie să fiți născuți înăuntru, nu dând mâna sau aducând o scrisoare la biserică, ci să fiți născuți în biserica viului Dumnezeu prin regenerare, prin puterea învierii lui Isus Cristos, care vă face o creatură nouă în El. Amin. Asta o pune în ordine. Asta o face. Sigur.

E-57 În regulă. Ea o ia razna. Începe să-și împărtășească dragostea cu alții, lucruri lumești, distracții lumești, mergând în locuri în care nu s-ar cuveni să meargă, spunând lucruri pe care nu s-ar cuveni să le spună.

Eram odată aici... aveau pentru doamne, un fel de petrecere bisericască sus la etaj. S-a întâmplat să am ceva de făcut la subsolul acestei case. Și vă spun, am auzit niște lucruri îngrozitoare când eram un păcătos. Dar adunarea aceea a femeilor, n-am auzit în viața mea glume mai proaste. Vă puteți imagina, o persoană care se cheamă creștină, să lase să se reverse din ele asemenea murdărie?

Nu puteți obține apă dulce și bună din același rezervor. Puneți o găleată în fântână și vine afară plină de cozi șerpuitoare, cum le numim noi. Când puneți iar găleata jos, va aduce afară același lucru. Rezervorul are nevoie de o curățire și de o umplere cu apă bună.

E-58 Asta-i problema cu biserica astăzi, universal vorbind, că are nevoie de o curățire și o umplere cu apele sfinte din cer ale lui Dumnezeu. Inima ei a devenit o hazna pentru orice lucru care vine cu asta. Ea are iubiri de toate felurile. Biblia zicea că ea va avea iubitori de plăceri mai mult decât iubitori de Dumnezeu, neînduplecați, clevetitori, neînfrânați și ne iubitori de bine.

Vezi o femeie care încearcă să trăiască drept, un bărbat care încearcă să trăiască drept, el devine un „holly-roller”, ea devine o fanatică sau o demodată. Ea este o paria. Este disprețuită și respinsă de oamenii acestei lumi. Așa este.

E-59 Dar ați observat vreodată ce ar trebui să facă adevărata biserică? În Vechiul Testament, când au adus jertfa, ei au ucis o pasăre și au pus sângele uneia peste cealaltă, perechea moartă. Și ea zbura peste pământ, răspândind sângele perechii moarte. Când biserica devine adevărata biserică a lui Isus Cristos, ea va purta Sângele lui Isus Cristos cu ea, stropindu-l pe pământ, strigând: „Sfânt, sfânt, sfânt, către Domnul.” Atmosfera ei, a... Fiecare bucățică din ea va fi a lui Dumnezeu. Întreaga ei alcătuire va fi a lui Dumnezeu. Nu vă puteți aștepta la nimic altceva.

E-60 De aceea vin oamenii și la biserică, nu să joace cărți și să joace poker, să danseze la subsol, să aibă supeuri și astfel de lucruri. Asta-i pentru lume. Și noi nu vom fi niciodată în stare să ne comparăm cu ei și rușine să ne fie dacă încercăm. Noi ar trebui să predicăm Duhul Sfânt și puterea și învierea lui Cristos. Noi avem ceva ce ei nu au. Haideți s-o trăim, nu să încercăm să copiem după ei. Să trăim ceea ce știm că este drept, să trăim în Cristos. Isus a zis: „Și după ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii. Voi sunteți sarea pământului. Dar dacă sarea își pierde gustul, prin ce își va căpăta iarăși puterea de a săra? Atunci nu mai este bună la nimic, decât să fie lepădată afară și călcată în picioare de oameni.” Mărturiile noastre...

E-61 Nu-i de mirare chiar și grupările noastre pentecostale... Tot atât de rău pe cât nu-mi place s-o spun, grupările noastre pentecostale cad exact în același lucru, exact în aceeași tendință. Și nu-i de mirare că oamenii spun că ei nu au ceea ce ei spun că au. Această biserică a mișcării pentecostale s-ar cuveni să fie atât de legată cu puterea Atotputernicului Dumnezeu, până ce chiar Viața lui Isus Cristos va fi reflectată în ea. Dar noi vrem să ne modelăm după lume. Oricum o s-o facem. Vedeți? O să avem felul nostru cu privire la asta. Dar n-ar trebui s-o facem. Este greșit s-o facem.

Bisericile sunt exact ca femeia care a luat-o razna. Primul lucru, știți voi, ea devine în regulă. La început, când Dumnezeu a dat naștere acestei biserici pentecostale cam acum patruzeci sau cincizeci de ani, ea trăia sfântă.

Ea era sfântă. Puterea lui Dumnezeu era cu ea. Dar pe măsură ce mergem mai departe, începem să ne luăm după lume. Primul lucru, știți voi, noi trebuie să avem o clădire atât de mare, încât s-o eclipseze pe cea a metodiștilor din celălalt colț. Trebuie să avem ceva așa de mare, cel mai mare lucru și cel mai mare lucru și cel mai mare lucru. E o rușine!

E-62 O grămadă dintre noi ne umflăm [ne îngâmfăm – n.t.] când avem... Fratele pentecostal vede pe cineva acolo într-o mică misiune sau o mică bisericuță, și ei merg la o biserică mare. „Noi aparținem de prima biserică sau de biserica cea mare”, sau așa ceva, îi privesc de sus.

Ce aveți nevoie este ca Duhul Sfânt să vă dezumfle un pic (așa este), să vă facă de cunoscut că botezul veritabil, adevărat al Duhului Sfânt va face ca un smoching să-și pună brațele în jurul unei perechi de salopete și să zică: „Frate!” Așa este. O adevărată mântuire de demult, puterea Atotputernicului Dumnezeu (da, domnule), va face ca o rochie veche de mătase să-și pună brațele în jurul uneia de stambă și să zică: „Soră, te iubesc!” Sigur o va face.

E-63 Dar noi începem să ieșim cu lumea, ne lăsăm duși de valuri. Și biserica noastră. Nu trebuie să mai vorbim de metodiști și bapțiști. Chiar noi suntem. E chiar în propriile noastre rânduri. Asta-i motivul că Duhul Sfânt nu poate să Se miște. Asta-i motivul, zic eu, că Dumnezeu nu poate să-și pună confirmarea peste vreo organizație în seara aceasta, pentru că Neamurile nu au fost luate ca o națiune; ei erau un popor dintre Neamuri pentru Numele Lui. Dumnezeu va lua indivizi.

Acum, eu cred că organizațiile noastre fac o treabă bună. Asta-i în regulă. Dar tu nu te poți bizui pe asta și să zici: „Eu sunt pentecostal, pentru că aparțin unei organizații pentecostale.” Ești pentecostal când capeți o experiență pentecostală. Nu-mi pasă dacă aparții de Biserica Catolică, tu ești un pentecostal. Nu poți organiza Pentecostul [Cincizecimea – n.t.]. Pentecostul este o experiență, nu o organizație. Și asta așa este.

E-64 Dar noi, pentecostalii, am început să ne gândim că, din cauză că avem numele de Pentecost, putem merge înainte și să trăim în lume și să facem orice vrem. Ca și cum am urca pe turnul lui Nimrod. O să se aleagă cenușa. Ca șorțul din frunze de smochin al lui Adam, o să se ducă. Ca linia Siegfried în Franța, linia Maginot în Germania, a fost zdrobită pentru că nu mai este nici un alt turn, nici un alt sprijin. Însă: „Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost.” Când alergi în el, tu iei Numele, Numele, nu doar chemând un Nume, ci Numele – și persoana care ești: ca și Cristos, în viață. Amin. El este minunat! Da.

E-65 Biserica a făcut la fel, comițând curvie spirituală ca femeia care-și va împărți dragostea de la soțul ei pentru un alt bărbat. Acea nu este femeia potrivită ca să trăiești cu ea. Voi știți asta. Și când biserica începe să-și împartă părășia cu lumea... Dumnezeu este un Dumnezeu gelos. El l-a dat pe Israel la o parte din această cauză, iar Fiul Său va da același lucru la o parte.

El urmează să aibă o nevastă care nu are nici o zbârcitură în ea. Amin. Ea este complet spălată prin propriul Lui Sânge. Așa este. Așa că vedem unde stăm, nunta fiind gata să vină.

E-66 Acum, noi aflăm că ea comite curvii spirituale, ieșind cu lumea, mărturisind ceva, trăind ceva diferit. Asta n-o să meargă niciodată. Ce s-ar cuveni biserica să facă, este ceea ce a făcut Estera. Estera a refuzat împodobirea lumii. Noi cunoaștem acea mică carte a Esterei, cum acel Mardoheu... Unchiul său avea o fiică. Și era pe vremurile domniilor mezilor și perșilor. Este un simbol foarte frumos acolo. Regele, unul dintre cei mai mari regi din lume din acea zi, el dădea un mare ospăț. Și a chemat-o pe regină să vină să se așeze lângă el, dar ea nu a vrut. Ea a refuzat s-o facă. Așa că ce-a făcut el? Era atât de umilit, nu știa ce să facă, căci propria sa soție nu voia să vină.

E-67 Eu cred că este cu totul la fel ca și Cristos astăzi. Cristos ne-a invitat să ședem în locuri cerești cu El, iar nouă ne este rușine de asta. Multor oameni le este rușine să spună că ei au primit botezul Duhului Sfânt, pentecostali. Așa este. Lor le este rușine s-o zică. Ne este rușine de El.

Și așa, regina nu voia să vină. Ea a refuzat să vină. Asta l-a umilit. Fața i s-a înroșit. Fiecare a observat. Mă întreb dacă nu se înroșește puțin și fața lui Isus, când El ne cheamă pentru o lucrare, cheamă mișcarea pentecostală la părășie și frățietate. Și noi suntem așa de strâmt organizați în grupuri mici, până ce nu ne mai aplecăm spre ceilalți. Suntem așa... devenind așa de lumești și astfel de lucruri. Devenim rușinați de numele de Pentecost. Unor oameni le e frică să zică... Ziceau: „Ei bine, eu aparțin... Eu sunt un creștin, dar...” Sunt bucuroși că am o experiență pentecostală. Amin. Sunt bucuroși să port Numele lui Isus Cristos. Cel mai mare privilegiu pe care l-am avut vreodată este să spun că sunt parte din El.

E-68 Acum, noi aflăm, apoi el a chemat niște sfetnici să-i întrebe ce trebuie să facă. Și ei au zis: „Dacă se continuă așa, toate celelalte femei din toată țara vor lua exemplul primei doamne.” Desigur, asta se întâmplă

În seara aceasta. Uitați-vă la unele dintre aceste femei (Sper că nu vă rănesc sentimentele, și totuși sper s-o fac. Așa este.), încercând să fie ca această primă doamnă, cu aceste coafuri waterhead [waterhead = hidrocefal, adică cu capul mare din cauza acumulării de lichid la creier – n.t.]. Niciodată n-am văzut un asemenea lucru în toată viața mea. Deunăzi o femeie vine într-un magazin în care o așteptam pe soția mea, iar capul acelei femei era așa de mare, și ea avea vopsea [fard – n.t.] verde sub ochi. Și eu am zis: „Du-te înapoi, sperietoare! O să fiu cumintel!” Era cea mai îngrozitoare priveliște; v-ar fi speriat. Ce este asta? Prima doamnă. Este prima doamnă. Asta e. Și ele iau un exemplu din asta.

E-69 Și dați-mi voie să spun asta acum. (N-am spus-o în glumă, ci printr-o parabolă ca voi să înțelegeți.) Asta-i exact ceea ce voi, creștinii mai bătrâni, faceți pentru aceștia mai tineri. Exact așa. Voi ar trebui să fiți exemple. Voi, pentecostalii, care pretindeți că aveți Duhul Sfânt, voi trebuie să fiți un exemplu pentru metodiști și bapțiști, presbiterieni. Nu ca prima doamnă, ci ca Isus ar trebui să fiți. El vă spune aici înăuntru ce să faceți, cum s-o faceți. Noi trebuie să urmăm regulile și exemplele Lui. Dar asta-i felul în care o găsim.

E-70 Estera... Această regină, ea nu voia să asculte la asta. Ea nu voia să vină, îl umilea. Zicea: „Dacă această primă doamnă a țării dă un asemenea exemplu, toate celelalte femei o vor face. Astfel atunci, când un bărbat își cheamă nevasta, ea va zice: «Du-te aruncă-te în râu!»” Vedeți? Băiete, el realmente prevestea America, nu-i așa?

Acum, noi aflăm că făcând așa... Apoi era un om care avea ceva înțelepciune în el, veni sus și se sfătui cu regele. El zise: „Lucrul de făcut este s-o excomunic [s-o alungi – n.t.] și să trimiți prin toată națiunea și să chemi toate fecioarele care sunt, fecioare tinere, și de acolo să-ți alegi tu însuși o nevestă.” Asta i-a plăcut regelui.

E-71 Așa că el a trimis... Și a trimis cameristele și așa mai departe, care s-au dus să strângă toate fecioarele tinere pe care au putut – femeile frumoase de prin toate regatele și provinciile peste care era el, care era cel mai mare din lume.

Și când el a făcut așa, s-a ajuns și la această fetiță evreică. Ea era mai curând un fel de marginalizată, deoarece ca și Neamurile (Vedeți voi?), ea era dată deoparte. Și nu avea nici tată, nici mamă. Iar Mardoheu, unchiul său, o creștea. Și ea a trebuit să meargă să se pregătească. Și astfel, ce-au făcut ele, au trebuit să le ia pe aceste fete pentru curățire atât de multe luni. Ele au trebuit să le parfumeze și să facă tot felul de înfrumusețări și să le aranjeze pe toate, astfel încât să poată merge înaintea regelui.

E-72 Acum, acesta este exact cam același fel în care lumea vrea să aranjeze biserica astăzi: s-o împodobească cu lumea; s-o modeleze după lucrurile lumii, încercând să obțină cât mai mulți membri, luând pe oricare în tovărășia lor. O, vai! E un lucru vrednic de milă: o organizație încercând s-o depășească pe alta, primind pe oricare ca membru. Puteți să-i luați în această organizație, dar ei niciodată nu vor veni în părtașia lui Cristos până ce sunt curățiți și născuți din nou din Duhul lui Dumnezeu. Asta-i adevărat. Pot să-și aibă numele aici pe o carte, dar nu acolo sus în Cartea Vieții Mielului, până ce este scrisă cu Sângele Domnului Isus.

E-73 Toate femeile, ele s-au aranjat toate ca să arate drăguț. Și, o, îmi imaginez că aveau într-adevăr o înfățișare pe ele, poate după prima doamnă și așa mai departe. S-au aranjat toate pentru că urmau să apară înaintea regelui.

Și mă gândesc că tot cam așa se întâmplă și cu bisericile noastre astăzi. Ele încearcă să se aranjeze cu totul lumește, având spectacol lumesc, lucruri lumești în ea, făcând lucruri care sunt din lume, asociindu-se cu lumea, gândind că ele pot să-L întâlnească pe Rege. Lui Dumnezeu nu-i pasă de asta. El urăște asta. Dar noi vrem să acționăm ca și lumea.

Unele dintre bisericile noastre, de care am zis, dau jos barierele, primind diaconi și așa mai departe în biserică (și uneori pastori), care sunt căsătoriți de patru sau cinci ori, și pe unii dintre ei care fumează țigări. Zic: „Or să treacă peste asta. Or să fie în regulă.” Iei un om dintr-un bar într-o seară și-l pui la amvon în seara următoare. Nu cred deloc într-un astfel de lucru. Eu cred că un om trebuie să fie dovedit (Așa este.), dovedit. Vă spun, de o mulțime de ori noi chemăm...

E-74 Eu cred în botezul Duhului Sfânt. Eu cred în vorbirea în limbi. Dar cred că noi punem prea mult accent pe asta. Un bărbat poate vorbi în limbi, și o femeie vorbește în limbi, iar dacă viața ei și viața lui nu se compară cu ceea ce vorbesc în limbi, atunci sunt limbi greșite, pentru că Duhul Sfânt vă va face să acționați ca Biblia. El vă va aduce la plinătatea staturii lui Cristos.

Voi luați o persoană care vorbește în limbi, cu destul tupeu ca să se lupte ca un ferăstrău circular, și vorbește despre vecini și tot așa. Vai, voi numiți asta Duhul Sfânt? Nu poate fi. Nu, domnule.

Duhul Sfânt este blândete, bucurie, pace, îndelungă răbdare, facere de bine, bunătate, răbdare, credincioșie. Duhul Sfânt... Asta este roada Duhului, pe care Duhul Sfânt o aduce în biserică viului Dumnezeu: blajinătate și smerenie, umilință, dragoste unul pentru celălalt, îndelungă răbdare.

E-75 Dacă un frate a luat-o greșit, atunci nu-l lovi sau altceva de felul ăsta. Mergi după el și vezi dacă poți să-l aduci înapoi. Nu aștepta după predicator s-o facă el. Fă-o tu, altcineva. Predicatorul nu poate face totul, nici diaconii nu pot. Fiecare, care este un mădular al acestui trup al lui Cristos, ar trebui să meargă unul după altul. Dacă avem... Și dacă avem Duhul lui Cristos în noi... El ne învață pilda cea măreață. El a lăsat nouăzeci și nouă și S-a dus după cea una. Asta ar trebui să facem noi. Dar noi zicem: „O, lăsați-i să se ducă.” Niciodată n-ar trebui să facem asta. Ar trebui să fim binevoitori, iertători, îndelung răbdători: aceasta este roada Duhului.

E-76 Acum, noi ne aflăm atunci, cea Estera, după ce ea... Ei au pus-o într-unul dintre acele locuri, ca să se aranjeze toată, pentru ca ele să-și facă apariția înaintea regelui. Vai, ea a refuzat asta. Ea nu voia asta. Ea voia să iasă așa cum era. Amin.

Avem astăzi acele biserici care vor să acționeze ca și lumea. De ce? Pentru că noi ne mărim. Dumnezeu zicea că odată, când ei erau mici, Îl slujeau. Dar când ei s-au mărit, atunci L-au uitat. Așa este. Când aveam o tîgaie de tinichea aici pe undeva pe alee, cu o tamburină bătând-o cu dosul palmelor și o chitară veche zdrăngănea, și având o adunare de stradă, erați smeriți. Dar când ajungem să avem clădiri de trei sau patru milioane de dolari și lucruri grozav de mari ca acelea, atunci devenim atât de aroganți, încât uităm de asta. Așa este. Ne șlefuiim cu lumea...

E-77 Eram deunăzi într-un loc unde un frate de la sfințenie [din Mișcarea pentru sfințenie, din care s-a desprins Biserica penticostală – n.t.]... Era acolo un grup de oameni care lucra pentru el. Și dacă... Fiecare femeie venea de acolo la vremea cafelei să ia o pauză de-o cafea. Fiecare femeie de acolo avea părul scurt și purta ruj de buze. Acum, voi ziceți: „Frate Branham, nu-i treaba ta să spui asta.” Ba este. Biblia spune asta. Așa este.

O grămadă de penticostale poartă haine care aparțin de un bărbat, iar Dumnezeu a spus că asta este o urâciune în ochii Lui. Just. Cum vă așteptați să mergeți în cer așa? Asta arată că Duhul Sfânt nu este acolo înăuntru. Dacă Duhul Sfânt ar fi fost acolo, v-ar fi condamnat. Just. O, puteți striga, vorbi în limbi, alerga în sus și-n jos, dansa în duhul. Am văzut hinduși care fac asta, și indieni și orice altceva. Asta nu înseamnă nimic, decât dacă există o viață care să susțină ceea ce vorbești, puterea Duhului Sfânt vă face oameni cu o trăire evlavioasă. Aceasta este mireasa lui Cristos.

E-78 Estera urma să devină mireasă, așa că ea nu dorea nici una dintre podoabele lumii. Ea voia să intre la rege întocmai așa cum era. Ea s-a împodobit așa cum s-ar cuveni s-o facă penticostalele, cu un duh blând și smerit. Și când toate aceste prime doamne fanteziste au venit cu toate noile lor lucruri caraghioase, regele le-a privit și le-a pus în cameră cu concubinele. Dar când această Estera a venit în fața lui, iar el a zărit o licărire din acel duh blajin, smerit, blând, a zis: „Aceasta este! Mergeți de aduceți coroana și puneți-o pe capul ei!” Asta e.

Lăsați-le să se împodobească cu acel fel de duh, nu numai femeile, ci și bărbații, să se împodobească cu acel fel de duh. Apoi vă pregătiți de mireasă: blajini, respectuoși. Estera și-a curățit inima.

E-79 E atât de multă... Noi avem grijă de acest exterior. O, trebuie să avem atâtea de îndepărtat zbârciturile și atât de mult din asta și să umblăm după ea.

Cu ceva timp în urmă, stăteam într-un muzeu acolo în Tennessee. Am trecut pe lângă un locșor unde era arătată analiza corpului omenesc. Se spunea că un om care cântărește o sută cincizeci de livre [68,04 kg – n.t.] în chimicale valorează optzeci și patru de cenți. Acum, tu ești cineva, nu-i așa? Optzeci și patru de cenți, iar unele femei vor, femei penticostale, vor să pună pe ele o haină de nurcă de cinci sute de dolari și își ridică capul sus, dacă plouă, le-ar îneca. Și ele nu valorează nici măcar optzeci și patru de cenți (Așa este.) în chimicale. ăsta-i adevărul, nu-i o glumă. ăsta-i adevărul. Optzeci și patru de cenți: cam destul var să stropești cuibul unei găini și un picuț de calciu și așa mai departe. Optzeci și patru de cenți. Urmăriți acest sfârșit groznic.

Voi mergeți la restaurant și găsiți... primiți o farfurie de supă și în ea să fie un păianjen, voi ați da în judecată restaurantul. Dar îl lăsați pe diavol să vă vâre pe gât televiziuni murdare și jocuri de cărți, și le înghițiți; vă face să puneți pe voi haine necurate. Și aceste femei, aceste rochii mici și strâmte ca un crenvurșt jupuit, și umblă acolo pe stradă așa.

E-80 Și știi tu, sora mea... (Eu nu spun asta în glumă. Nu mă înțelege greșit.) Ascultă. Îți spun asta: tu procedezi așa, iar în ziua judecării vei fi socotită ca un preacurvar. Just. Isus a spus: „Orișicine se uită la o

femeie, ca s-o poftescă, a și preacurvit cu ea în inima lui.” Iar când acel păcătos trebuie să răspundă pentru că a comis preacurvie, cine este aia? Tu. Cine a cauzat-o? Tu. Așa este. Dacă tu te duci acolo afară la vedere... înaintea bărbaților, ca să fii ca și lumea, și te îmbraci ca și lumea...

Am spus asta odată și o femeie din Louisville, Kentucky, ea a zis: „Ei bine, ascultă aici, domnule Branham. O să te fac să înțelegi chiar acum...”

Eu am zis: „Da, doamnă.”

Ea a zis: „Acesta este singurul fel de rochii pe care-l fac ei.”

Am zis: „Ei fac mașini de cusut și vând stofe. Asta-i pentru că o vrei tu. E ceva greșit în tine.”

Asta-i exact așa. O faci nu pentru că e o modă, o faci nu pentru că trebuie; o faci pentru că tu o vrei.

E-81 Tu fumezi pentru că tu o vrei. Nu trebuie s-o faci. Cred că cel mai prostesc lucru pe care l-am văzut vreodată a fost o femeie mergând pe stradă ca... O vezi pe fiecare în automobile cu țigările alea între degete. Vai, asta-i o dizgrație! Asta este a cincea dintre cele mai mari mișcări din editoriale pe care le avem în națiune, când doctorii și știința medicală spun că e plin de cancer și de toate altele. Și ele sug din ele tot timpul.

Vezi o femeie, care se presupune a fi creștină, întinsă acolo pe o bancă, cu baie mixtă, cu un costum de baie pe ea, întinsă acolo. Eu am două fete. Nu zic că nu ar face-o. Ele zic că o să aibă un bronz de la soare. O să primească un bronz de la fiul dacă eu trăiesc [Joc de cuvinte în limba engleză: sun = soare și son = fiu se pronunță la fel; sun-tan = bronz de la soare – n.t.]. Eu o să fiu fiul dom... O să fiu fiul domnului Branham, cu o scândură cam atâta de lungă. Eu cred că este greșit.

E-82 Apoi noi ne chemăm... „O, noi suntem membri ai bisericii pentecostale.” O, rușine vouă! Just. Biserica pentecostală are nevoie de o curățire completă din față până-n spate, și prin pivniță și subsol, și la etaj. Așa este. Și totuși, cu toate acestea, este cea mai bună pe care o avem. Dar ea poate...

Exact ca în revoluția din timpul Ioanei d'Arc. Franța avea nevoie de o revoluție, apoi avea nevoie de o contrarevoluție pentru a îndrepta unele dintre lucrurile pentru care s-au revoltat. Și biserica pentecostală are nevoie de o revoluție (Just. Cu siguranță are.), o revoltă împotriva lucrurilor care sunt greșite, și să accepte lucrurile care sunt corecte (Amin.), un botez proaspăt al Duhului Sfânt, o biserică care să se pregătească.

E-83 Țineți minte, niciodată nu va fi... Tu nu poți zice: „Ei bine acum, eu aparțin de această... de Adunările, eu aparțin de Foursquare sau Biserica lui Dumnezeu sau Numele lui Isus,” sau vreuna dintre celelalte. Nu, tu nu poți să te incluzi în nici una dintre ele. Dumnezeu te cheamă ca individ. Și tu ești cel care trebuie să se curățească, pentru că El ia un popor dintre Neamuri pentru Numele Lui, mireasa Lui, Neamurile.

Estera s-a curățit. Ea și-a curățit inima. Asta și-a curățit ea. De asta are nevoie biserica: o curățire a inimii. „Cum îți cureți inima, frate Branham?” Spălată de apa Cuvântului, prin Sângele lui Isus Cristos.

E-84 Biblia spune că e greșit pentru femei să acționeze în acel fel, iar pentru bărbați să le lase s-o facă. Sunteți amândoi. Un bărbat care-și va lăsa nevasta să iasă pe stradă goală, cu asemenea haine pe ea, am puțin respect pentru el că ar fi măcar bărbat. El este o păpușă. Așa este. Ea îl folosește ca pe o cârpă de vase. Rușine vouă! Se cuvine să fiți bărbați!

Și un păstor care-și va lăsa biserica să treacă cu asemenea de lucruri ca acela, fără să zboare afară gudronul de pe ea de la amvon, este un fătălău. Ce avem nevoie sunt bărbații. Evanghelia – nu cu mânuși de cauciuc, ci cu puterea și demonstrarea Duhului Sfânt cu Cuvântul... Biblia spune că aceste lucruri sunt greșite. E greșit ca oamenii să facă în acel fel, să acționeze în acel fel. Ea se cuvine să fie predicată și trăită, și oriunde. Se cuvine să... Biserica are nevoie de o purificare, o epurare.

E-85 Estera și-a purificat inima înaintea lui Dumnezeu, a umblat cu un duh blând și smerit; biserica care urmează să fie mireasa lui Cristos... Acum, țineți minte, Estera a refuzat împodobirea lumească. Ea a luat Duhul în inima ei pentru a merge înaintea regelui.

Și femeia de azi, biserica care crede că o să intre pentru că este mai mare în număr, este mulțimea cea mai bine îmbrăcată, are cea mai mare organizație, cea mai mare biserică din oraș și astfel de lucruri... O s-o ratați la un milion de mile dacă vă bizuiți pe asta.

Acesta este un duh blajin, binevoitor, respectuos față de Cuvântul lui Dumnezeu, spălat cu apa Cuvântului. Iar Cuvântul în voi este o spălare. Amin. Biserica are nevoie de o spălare, o spălare deplină cu Evanghelia (Așa este.), nu doar o spălare parțială, ci o spălare deplină cu Evanghelia, curății de tot, făcuți creaturi noi în Cristos Isus.

E-86 Mireasa lui Isus nu este o mireasă murdară. El nu ar vrea o mireasă murdară. O femeie vine să se mărite și arată ca și cum ar fi ieșit din țarcul porcilor; un bărbat care are ceva demnitate în el nu s-ar însura cu ea. El ar pune-o să se curățească. Și când biserica lui Cristos vine să se căsătorească, se gândește că intră

în mireasă cu toată lumea atârând pe ea... Mireasa lui Cristos nu va fi așa. Nu, domnule. (Trebuie să mă grăbesc.)

Nici biserica lui Cristos, a Domnului Isus Cristos, acea biserică nu este nici o biserică zdrențuită, cu zdrențe uzate ale denominațiilor. Ea nu trebuie să fie o membră a unei mari denominațiuni. Ea trebuie să fie spălată cu Sânge, cumpărată cu Sânge. Nu spunând că aparținem de cea mai mare biserică, cea mai mare organizație sau asta, aia sau aialaltă; ea trebuie să fie pură, sfințită, sfântă, fără pată sau zbârcitură, prin Sângele Mântuitorului ei, Isus Cristos.

E-87 Ca și Estera, omul ascuns din inimă, omul ascuns, blândețea și tandrețea Duhului lui Dumnezeu în inima omenească, nu gloria și clasa lumii...

Eu întotdeauna am spus că lumea sclipește, Evanghelia strălucește. O, e la un milion de mile depărtare. Hollywood-ul sclipește; biserica lui Cristos strălucește de frumusețe, și tandră, și blajină, binevoitoare. Așa este.

Estera nu a vrut să se împodobească cu toate veșmintele moderne ale lumii. Acea nu ar fi arătat ca o soție de rege. Și noi vrem să fim ca și lumea, și... Ar arăta aceea ca soția unui om sfânt? Noi, ca biserică a viului Dumnezeu, ne împodobim cu lucrurile lumii, și apoi arătăm ca soția unui om sfânt? Ar arăta asta natural?

Dacă ați văzut un om astăzi, care se presupune a fi un om sfânt, și iată că vine soția lui ca prima doamnă: una dintre acele grozave coafuri mari așa, și cu stofă roșie pe o latură și verde pe cealaltă latură; și arată de parcă a fost lovită în gură cu o pensulă de vopsit, și tot felul de astfel de lucruri; mergând pe stradă în hăinuțe dintr-acestea strâmte ca un crenvurșt și tocuri cam așa de înalte, răsucindu-se tot timpul, sclifosindu-se pe stradă... Zici: „Asta-i nevasta unui om sfânt?” (Nu spun glume. Fac doar relatări.)

E-88 Am venit la una dintre marile noastre mișcări pentecostale, aici nu de mult. Aveam un cort instalat.

Și pastorul mi-a spus, zise: „Soția mea este organista.”

Eu am zis: „Asta-i bine, frate.”

„Te deranjează dacă cântă?”

Eu am zis: „Nu, nu, domnule. Sigur că nu.”

Și el se duse la administrator, iar administratorul zise... fratele Baxter zise: „E în regulă.”

El zise: „Frate Branham, vino aici! Vreau să faci cunoștință cu soția mea.”

Și m-am dus acolo. (Acum, vă rog să mă iertați. Vedeți, eu nu încerc să fac o remarcă; încerc să fac o relatare. Vedeți?) Și femeia avea una dintre acele manichiuri sau, nu știu, chestia aia, toată aranjată, și n-am văzut niciodată așa ceva în viața mea, și o rochie care era așa de decoltată, fără spate și aproape fără poale. Și n-am văzut așa o arătare în viața mea. Și avea niște cercei foarte mari atârând așa în jos și o grămadă de chestii pe ea.

Și m-am uitat împrejur. M-am gândit: „O, vai! Eu sunt un baptist și știu mai bine de atât.” M-am uitat iarăși. Am zis... Acum, vă rog, asta nu este o glumă. Dar a trebuit să i-o spun fratelui, și sper că asta l-a ajutat, nu spunându-i-o pentru a fi diferit; dacă aș fi făcut-o, aș fi fost un ipocrit (Vedeți?), aveam nevoie să fiu curățit eu însumi.

Am zis: „Domnule, ziceai că soția dumitale este o sfântă?”

Zise: „O, da.”

Eu am zis: „Pentru mine arată de parcă n-ar fi.” Am zis: „Eu niciodată n-am văzut așa o înfățișare în viața mea ca o soție de predicator. Aia nu arată ca soția unui om sfânt.”

E-89 Și nici biserica viului Dumnezeu, bizuindu-se pe modele ei, pe seratele ei cu ceai și petrecerile bingo și jocurile de cărți și dansuri și seratele mondene, împodobindu-se așa cu lumea, nu arată ca o mireasă a Dumnezeului sfânt. Când ea fumează țigări, și dansuri și petreceri și supeuri și băuturi cocteil, și toate de-astea, și spun că sunt mireasa lui Cristos?

Pentru mine asta nu arată ca o soție a unui om sfânt. Nu, domnule. El nu ar alege un asemenea lucru. El ar lua o femeie care este corectă, care arată ca ceea ce El a încercat să reprezinte. Eu cred că asta e adevărat. Asta s-ar putea să doară un pic.

E-90 Bătrâna mea mamă sudistă s-a dus. Când eram un băiețuș, nu prea aveam nimic de mâncat. Și aveam mazăre ochi-negru [fasole bej mică, cu un „ochi” negru circular pe curbura interioară, folosită la început ca plantă furajeră – n.t.] și pâine din porumb. Nu știu dacă voi știți sau nu ce sunt. Așa că noi nu aveam... Ea nu avea nici o grăsime de-a lungul anului. Și aveam... trebuia să luăm așa o tigaie mare veche și să punem piei de la carne în ea. Le căpătam de unde le tăiau – măcelarii tăiau carnea și ne dădeau pielea. Și o topeam pentru a obține grăsimea și a o turna peste ea.

În fiecare sâmbătă seara, mama spunea că avem nevoie de o doză de ulei de ricin. Și eu nici chiar acum nu pot suporta acel lucru. Și trebuia să-l iau. Veneam la ea ținându-mă așa de nas. Ziceam: „Mamă, chiar că nu pot să-l iau.” Ziceam: „Mă face așa de bolnav.”

Ea zicea: „Dacă nu te face bolnav, nu-ți face nici un bine.”

E-91 Așa că eu cred că aceasta este calea cu predicarea Evangheliei. Dacă nu te scutură un picuț, să te faci să simți că apetitul tău spiritual s-a pornit bine, să te faci un pic bolnav ca să te cercetezi cu Biblia; să vezi dacă e acel vechi temperament și egoism, neevlavie, dragoste de lume, televiziune și lucruri din noapte. Și părăsind biserica rămasă goală și băncile rămase goale, când s-ar cuveni să fii acolo ca Isus (ai Duhul Lui în tine), încercând să faci pe fiecare din țară să vină la biserica ta ca să-L primească pe Cristos. Și noi ne numim atunci mireasa lui Cristos.

O, ce păcat, prieteni. A venit ceasul. Mireasa lui s-a pregătit, o, s-a pregătit. Ea a lăsat deoparte toate aceste lucruri.

Aduceți-vă aminte, Estera a fost aleasă și toate celelalte au fost respinse. Și numai cei care sunt născuți din nou, care au primit Duhul lui Dumnezeu, vor fi aleasa în acea zi, ca cununa gloriei să fie așezată pe capul ei. Și ceilalți vor fi respinși.

E-92 Dați-mi voie un pic să vă spun ceva ce s-a întâmplat. Eu sunt un misionar, așa cum știți, fac lucrare evanghelică misionară, cam de șapte ori peste mări și în jurul lumii. Acum, nu de mult, în orașul Roma... Roma este o mare cetate pentru artă, iar ei au o școală de artă acolo. Și mulți dintre tinerii noștri americani merg acolo în fiecare an să facă un an sau doi de pregătire în artă, să învețe să picteze tablouri. Era un grup de tineri americani veniți aici acum câțiva ani, așa cum mi-a fost spusă povestea. Și când ajung acolo, încep să se dedea la desfrâu. Când sunt în Roma, ei fac ca romanii: ies și beau și se despuiază și de toate altele, și se dau în spectacol, atât băieți, cât și fete.

E-93 Și era acolo o anumită școală. Și în această școală, acest grup de tineri americani vin acolo. Și fiecare dintre ei, aproape, făcea același lucru. Dar o anumită fetiță, ea nu voia deloc să tolereze asta. Ea rămânea înăuntru. Noaptea ea citea, în timp ce ei erau toți afară la băut. În timpul zilei, ea lucra continuu. Ei bine, ea era ținta batjocurei întregii școli. Și ea se ținea ca o doamnă, se purta ca o doamnă. Deși erau băieți romani tineri și de toți în jur, încercând s-o facă să iasă, ea a refuzat. Nu, domnule. Ea a rămas drept la lecțiile ei, învățând să deseneze și să picteze, mai degrabă. Și ea a rămas la asta.

E-94 În sfârșit, un paznic bătrân al locului o tot urmărea cu privirea, văzând că era atât de mult diferită, deși el era romano-catolic, o tot observa cum se poartă. Într-o seară, tânăra fată din parcul unde era atelierul, ei bine – sau locul unde aveau școala, umblă prin campus și merse sus pe vârful dealului, iar soarele asfințea. Și ea stătea acolo în picioare, cu fața ei drăguță, curată și cu părul ei atârând în jos, privind în direcția aceea spre apusul soarelui.

E-95 Bătrânul paznic grebla acolo prin curte și o tot supraveghea pe fată. Pe când grebla, ceva îi tot spunea să meargă să-i vorbească. Așa că-și lăsă jos grebla, își scoase pălăria veche cu boruri largi, merse până sus unde era domnișoara, își dresе glasul. Ea se întoarse. El zise: „Iertați-mă, domnișoară.”

Ea zise: „Da, domnule. Desigur.”

Și el observă că ea plânsese. Toți ceilalți erau plecați la un mare chef de noapte. El zise: „Doamnă, sper că mă înțelegi în mod corect, că o să vorbesc cu dumneata.” Zise: „Ești aici deja de mai bine de doi ani acum. Și am observat grupul cu care ai venit, continuu ei ies la petreceri, venind înăuntru în toate dățile noaptea, beți și pe jumătate fără haine pe ei și așa mai departe. Dar am observat că dumneata nu frecventezi asemenea petreceri.”

Și zise: „Am observat că, după cât se pare, că privești întotdeauna peste mare. Seara urci aici sus și stai aici în fiecare seară și urmărești soarele cum asfințește.” Și zise: „Care-i cauza?” Zise: „Eu sunt un om bătrân. Și sunt curios să știu ce cauzează această diferență între dumneata și ceilalți.”

E-96 Ea zise: „Da, domnule.” Zise: „Domnule, privesc înspre acasă când soarele asfințește.” Zise: „Peste, dincolo de acel soare de acolo este patria mea.” Și ea zise: „În acea țară este un anumit stat. Și în acel anumit stat este un anumit oraș. Și în acel anumit oraș este o anumită casă. Și în acea casă este un anumit băiat.

Ea zise: „Și el este artist. Când am plecat ca să vin aici, eu i-am făgăduit lui dragostea mea. Noi suntem logodiți unul cu celălalt.” Și zise: „Nu contează ce face oricare dintre ceilalți, asta nu are nimic de-a face cu mine.” Zise: „Am promis să trăiesc loial și corect.” Și ea zise: „Tânjesc după ziua când să mă simt pe deasupra aripilor unui avion mare care mă va duce peste mare și mă va așeza jos, la aeroport, unde el mă va întâlni. El construiește o casă și vom trăi împreună în acea țară.”

Și zise: „Asta e motivul că acționez în felul în care o fac. Sunt credincioasă promisiunii pe care am făcut-o unui băiat. Și el este credincios promisiunii pe care mi-a făcut-o mie.” Zise: „Aud de el din când în când și îi scriu.” Și zise: „Corespondând unul cu celălalt, încă ne ținem jurămintele, așteptând ziua în care o să ne întâlnim.”

E-97 O, cât ar face pentru un creștin adevărat să se desprindă de lucrurile lumii! Și într-o zi vorbești despre venirea în port pe aripile unui porumbel; El vine după o mireasă, una care nu se prostește cu lumea sau cu lucrurile din lume. Ea este spălată în Sângele Mielului. Ea și-a făgăduit dragostea ei numai Lui. Dragostea lumii este dusă și moartă pentru ea. Nunta Mielului a venit și soția Lui s-a pregătit.

E-98 Haideți să ne gândim la asta în timp ce ne plecăm capetele doar un moment. Într-o zi, în timp ce mă uit la asfințitul soarelui, și eu, acum treizeci și unu de ani, am făcut o făgăduință Unuia pe care-L iubeam: toată dragostea mea Lui. Întotdeauna am încercat să mă țin drept pentru El și Cuvântul Său oriunde mă duc. Și știu că sunt mulți alții șezând aici așa, așteptând ziua când vechea corabie a Sionului va veni în port, ne va lua sufletele și ne va duce în prezența Celui pe care-L iubim și l-am făgăduit dragostea noastră.

E-99 S-ar putea să fie vreunii aici înăuntru în seara aceasta, care n-au făcut niciodată acea făgăduință. S-ar putea să fie vreunii care au făcut-o și au încălcat-o. Dacă sunteți în acea stare în seara aceasta, prieteni, de ce să nu veniți înapoi tocmai în seara aceasta și să vă reînnoiți făgăduința? Dacă n-ați făcut-o, de ce să nu veniți s-o faceți în seara aceasta? Ziceți: „Doamne Isuse, Te iubesc.”

Ține minte, dacă ți-ai făcut deja făgăduința și totuși te amesteci cu lucrurile lumii, Isus nu va avea o astfel de mireasă. El nu va avea una care-i curvă. Toată dragostea ta trebuie să fie pentru El. Și dacă tu iubești lucrurile din lume și modelele acestei lumi mai mult decât îl iubești pe Dumnezeu, atunci nu te-ai pregătit.

E-100 Este acea persoană aici înăuntru în seara aceasta? În timp ce avem capetele plecate, ai vrea să-ți ridici mâna, să zici: „Frate Branham, roagă-te pentru mine. Eu vreau să fie în felul acesta. Vreau să fiu parte din mireasă. Și știu că fac lucruri pe care n-ar trebui să le fac. Roagă-te pentru mine.”? Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea indiană. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră, și pe tine, fratele meu, și pe tine, frate. Altul, ridică-ți mâna și zi: „Roagă-te pentru mine, frate Branham. Eu știu că nu sunt corect..”

Acum, fii cinstit cu tine însuși. Privește înapoi la viața ta. Trebuie să privești înapoi înainte de a putea merge înainte. Privește ce ai fost. Privește ce te-a făcut să faci duhul pe care-l ai. Dacă n-ai avut... Dacă tu proclami a fi un creștin, și totuși te amesteci cu lucrurile din lume, frate, soră, cum poți fi altfel decât orb dacă nu vezi că ești în neregulă?

E-101 Cineva spunea deunăzi, zicea: „Frate Branham, s-ar cuveni s-o termini cu astfel de oameni.” Zicea: „Oamenii te numesc un profet.”

Eu am zis: „Nu sunt un profet.”

Zicea: „Dar oamenii cred că ești. S-ar cuveni să le înveți pe aceste femei... În loc să le spui să poarte părul lung și felul corect de haine și astfel de lucruri, s-ar cuveni să le spui cum să obțină lucruri spirituale.”

Eu am zis: „Cum pot să le învăț algebră, când ele nu vor să ia nici măcar abc-ul grădiniței? N-au nici măcar bunul simț să-și pună în ordine ținuta.”

E-102 Chemându-se mireasa lui Cristos... Nu spun asta cu supărare. Spun asta cu dragoste evlavioasă. Așa cum ziceam azi dimineață, dacă eu vă văd mergând pe râu în jos într-o barcă și văd că urmează să ajungeți la cascada, barca aia n-o să reziste, eu țipând la voi și strigând la voi, nu încerc să vă rănesc. Eu vă iubesc. Pentru că dacă n-o faceți, viața voastră va fi pierdută.

Este vreun altul care să-și ridice mâinile înainte să ne rugăm? Vă văd acolo în spate. Dumnezeu să te binecuvânteze, și pe tine, și pe tine. Știi că viața ta arată că ești în neregulă. Încă iubești lumea mai mult decât pe Dumnezeu, atunci e ceva greșit pe undeva. Uită-te la tine. Afară în spațiile de acolo, ridică-ți mâna, zi: „Roagă-te pentru mine, frate Branham.” Dumnezeu să te binecuvânteze! Dumnezeu să te binecuvânteze... Așa este. Cinstit pentru bunătate, eu admir sinceritatea.

Ăsta-i necazul cu biserica pentecostală astăzi. Nu avem acea sinceritate reală pe care o aveam. Nu avem îndrăzneala să venim și să spunem că... să admitem că suntem în neregulă.

E-103 Diavolul are o asemenea cuprindere asupra bisericii, până acolo că ea se bălăcește în murdăria lumii. Nu fă asta! Propria ta viață dovedește că nu ai ce zici că ai. Atunci de ce să n-o mărturisești? „Cel ce își mărturisește păcatul, capătă îndurare, cel ce își ascunde păcatul, nu propășește.” Nu-l poți ascunde. Dumnezeu cunoaște totul despre el. Și dacă vezi și știi că nu trăiești corect, atunci de ce să nu-l mărturisești și să vii afară și să lași să fie curățit?

Păcatele unor oameni merg înaintea lor; unele îi urmează. Lasă ca al meu să meargă înainte! Lasă să le spun pe toate ale mele chiar acum! Lasă-L pe Dumnezeu să-l pună în ordine! Asta se cuvine să facem.

E-104 Au fost cam șase sau opt mâini ridicate. Sigur e mai mult de atât în seara asta în această bisericuță de o sută sau două de oameni aici, poate o sută și cincizeci. Acum, Dumnezeu să te binecuvânteze, tinere!

Acum, Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă!. Dumnezeu să te binecuvânteze, soră! Așa este. Dumnezeu să te binecuvânteze, fiule! Asta-i bine. [Porțiune goală pe bandă – Ed.]

Femeile pentecostale obișnuiau să nu-și taie părul, dar ele o fac astăzi. Ce s-a întâmplat ? Tu obișnuiai să nu faci... să porți machiaj. Mama ta n-o făcea, dacă era pentecostală. Ce s-a întâmplat astăzi? Pentru că ei se bălăcesc în lucrurile lumii. Și lumea se uită la noi. Noi pretindem a fi o biserică a sfințeniei. Care-i problema? Noi nu arătăm ca mireasa lui Cristos. Ce-i cu voi bărbații de acolo? Același lucru. Frate, rușine ție!

E-105 Tată ceresc, când mă uit cu băgare de seamă de-a curmezișul și fac o chemare la altar într-un așa fel ca acesta, muștrând, smulgând, pare ca și cum ar fi aspru. Dar înăuntrul meu sângerează, când știu că ne apropiem de sfârșit. Aceste bărcuțe urmează să se sfărâme într-una din aceste zile. Moartea urmează să lovească în luptă. Și de câte ori am chemat alături de ei și-i aud spunând: „O, frate Branham, măcar dacă aș fi putut s-o trăiesc iarăși.” Atunci, cât timp aceștia sunt în stare, Doamne, s-o faci corect...

Eu încerc cât pot mai bine, Dumnezeule! Fie ca Duhul Sfânt să descopere oamenilor că eu încerc numai să-i ajut, nu să-i ocărăsc. Dar, așa cum Pavel zicea în vechime... Dumnezeule, eu nu vreau ca ei să fie răniți, dar vreau să fie răniți destul cât să vadă unde sunt în neregulă.

E-106 Eu mă rog ca Tu să îngădui în seara aceasta ca acești oameni, prin ridicarea mâinilor lor, măcar cu destul respect, să recunoască înaintea lui Dumnezeu că sunt în neregulă și că vor să fie în ordine... „Căutați și veți găsi; bateți și vi se va deschide.” Dar dacă nu bați niciodată, cum o să ți se deschidă? Dacă nu cauți niciodată, cum o să găsești?

Lasă Duhul Sfânt, Doamne, să-i aducă pe acești oameni la o deplină predare lui Dumnezeu în seara aceasta. Și fie ca mărețul Tată al Domnului nostru Isus Cristos să-i sfințească, suflet, trup și duh, și să-i așeze în trupul Domnului Isus Cristos; pentru că nunta Mielului este aproape, iar mireasa Lui s-a pregătit. O Doamne, fie ca aceasta să fie noaptea pregătirii, pentru că mâine s-ar putea să fie ziua când Îl întâlnim. Noi nu știm în care ceas vom fi chemați să-L întâlnim. Împlinește-o, Doamne!

E-107 Acum, în timp ce eu mă rog și voi vă lăsați capetele în jos, eu... Fiecare dintre voi care v-ați ridicat mâna, dacă sunteți profund sinceri cu asta, și într-adevăr o vreți, și nu vă este rușine să lăsați ca oamenii să știe că ați greșit... Oricum o să trebuiască să stați cu ei acolo la judecată. Și Dumnezeu a pus destulă convingere pe voi ca să știți că sunteți în neregulă...

Acum ceva timp în urmă, predicam așa ceva. Îi vorbeam unei tinere doamne stând acolo în spate. Ea arăta oribil, fiica unui predicator. Și m-a întâlnit afară din biserică. Și dacă nu m-ar fi melițat.

Ea zicea: „Ignorantule ce ești!” obrăznicuță, buzele vopsite, părul coafat scurt. Zise: „Dacă vreau ca cineva să-mi vorbească despre asta, o să caut pe cineva care are ceva minte.” Zise: „Să nu mai vii niciodată la amvonul tatălui meu și să predici un astfel de lucru!”

Eu am zis: „Vrei să-mi spui că tăticul tău, un bun și cinstit predicator baptist cum este el, și nu ar predica împotriva acesteia?”

Ea zise: „El nu te-a angajat să vii aici...”

Eu am zis: „El nu m-a angajat deloc. Am venit la invitație.”

Ea zise: „N-o să te iert niciodată pentru asta!”

Eu am zis: „Asta-i treaba ta. Eu am urmat numai Evanghelia.”

Tufe de trandafiri erau în floare acolo în vântul domol, frumoasă femeie tânără.

E-108 Un pic mai târziu, cam după un an, am trecut prin oraș. Am văzut-o pe aceeași tânără doamnă cu fustele atârându-i în jos, fumând o țigară, mergând pe stradă. M-am gândit: „Asta-i soția fratelui așa-și-așa... sau fiica.” Și am traversat strada să văd dacă pot să ajung la ea.

Ea ridică privirea spre mine, fumând această țigare, suflă fumul pe nas. Zise: „Bună, predicatorule!” un limbaj neevlavios ca ăla.

Și eu am zis: „Bine, bine!”

Ea zise: „Ia un fum din țigara mea. Fii bărbat!”

Eu am zis: „Nu ți-e rușine de tine?”

Ea căută în portofel, zise: „Atunci ia o țigară.”

Eu am zis: „Rușine ție! Rușine ție să-i oferi slujitorului lui Dumnezeu o țigară.”

Ea zise: „Atunci poate iei niște băutură din sticla mea.”

Eu am zis: „Te rog nu spune asta.” M-am uitat la ea. Nu mi-am putut ține lacrimile, pentru că tăticul ei este un om bun. Mă uitam la ea și mă gândeam: „O, vai! Ea credea că are timp din belșug.”

E-109 Am pornit să merg mai departe. Nu-mi puteam ține lacrimile din ochi. Am continuat să merg.

Ea zise: „Așteaptă un minut!”

Am zis: „Da, doamnă?”

Ea păși înapoi. Era aproape rușinată să... i se vorbească pe stradă, oamenii trecând pe alături. Păși spre mine.

Zise: „Știi ce mi-ai spus în seara aceea?”

Am zis: „Întotdeauna îmi voi aminti.”

Ea zise: „Vreau să-ți spun, predicatorule, că ai avut dreptate.” Zise: „Am întristat Duhul Sfânt ultima dată.”

Acum, iată remarca pe care femeia mi-a făcut-o și nu o uit niciodată cât trăiesc. Ea a zis: „El se ocupa de mine în seara aceea.” Dar zise: „Când L-am respins atunci, asta a fost ultima mea dată.” Zise: „Inima mi-a devenit așa de tare, nu-mi pasă de Dumnezeu, de biserică sau de nimic altceva. Și îl înjur pe taticu' în fiecare zi.” Și zise: „Pot să văd sufletul mamei mele prăjindu-se în iad ca o clătită și să râd de el.”

E-110 Asta întrista Duhul Sfânt ultima dată. Gândiți-vă la asta. Haideți să mergem acasă pe aripile unui porumbel. Haideți să fim mireasa. Ridicați-vă de pe scaun acum! Dacă sunteți în neregulă, veniți aici sus, stați aici la altar și ziceți: „Am greșit. Frate Branham, am un temperament. Am trăit neevlavios. N-ar trebui să fac aceste lucruri pe care le fac. Frate Branham, am făcut asta, aia sau cealaltă. Sunt vinovat de mințit, sunt vinovat de furat. Sunt vinovat de ceva. Nu L-am slujit pe Dumnezeu în felul în care trebuia și mi-e rușine de mine și vreau ca viața mea să fie îndreptată. N-ai vrea să te rogi pentru mine în seara aceasta, frate Branham?” Voi fi bucuros s-o fac.

E-111 Dacă Dumnezeu va răspunde rugăciunilor mele, să audă, pentru cei bolnavi, orbi și suferinzi, El cu siguranță va auzi o rugăciune pentru cei păcătoși. N-ai vrea să vii și să fii parte a miresei în seara aceasta? Te invit să vii. Îți mulțumesc, fratele meu! Eu admir acest fel de curaj: să ieși afară și să recunoști că ai greșit. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate! Stai drept aici!

Vreți să-mi spuneți că ați putut să vă ridicați mâna și nu ați fost sinceri despre asta? Ce s-a întâmplat cu oamenii? Frate, care-i problema? Care-i problema cu oamenii noștri din ziua asta? Și știți: „Cine știe să facă bine și nu face, săvârșește un păcat!” Nu vreți să veniți? În timp ce pianistul sau, dacă vrei, soră, organista, doar un pic de muzică.

E-112 Eu vă invit. Vreau să vă întreb: câți din această audiență ați fost în adunări când... ? Voi știți, eu nu sunt un predicator. Eu nu am nici o educație. Dumnezeu să te binecuvânteze, domniță! Trebuie să fii o adevărată fată ca să faci asta. Această floricică care vine aici, să te binecuvânteze, sora mea! Țasta-i adevărat curaj! O admir pe această domniță. Dumnezeu să te binecuvânteze, scumpo! Eu am o fetiță acasă cam de vârsta ta, micuța Rebeca. Te apreciez. Fetiță indiană? Dumnezeu să te binecuvânteze, sora mea, mică prințesă! Dumnezeu să fie cu tine, iubito! Voi surioarelor, Dumnezeu să fie cu voi, și cu tine, soră! Acum, uitați aici. Dacă astfel de tinere, fetițe, fragede în conștiință, și predici o predică care le taie în bucăți... Și iată-le că vin aici sus, știind că au greșit, stau aici înaintea audienței pentru a face o mărturisire, desigur, desigur voi femeile mai bătrâne... Nu vreți să veniți? Mișcați-vă aici și stați alături aici!

... *caut fața Ta;*

Vindecă duhul meu rănit, zdrobit. (Haideți s-o cântăm.)

Mântuiește-mă prin harul Tău.

Mântuitorule, Mântuitorule, ascultă...

Desigur că sunteți destul de sinceri să vă rugați o rugăciune smerită. Cereți: „Doamne, încearcă-mă și vezi dacă este ceva în neregulă cu mine.”

Nu trece pe lângă mine.

Dumnezeu să te binecuvânteze, soră dragă!

E-113 Câți din această adunare au stat și au văzut în audiență femei, bărbați, și toți veneau sus când eu stăteam și mă rugam pentru cei bolnavi, iar Duhul Sfânt le spune unele lucruri despre păcatele lor, și alte lucruri, și știți... Câți dintre voi știți că asta e adevărat? Niciodată dând greș. Duhul Sfânt îmi spune, același Duh Sfânt, că este ceva aici în seara aceasta care-L întristează. Acum, aceasta este AȘA VORBEȘTE DOMNUL! Acum, primiți-L aici sau acolo.

Eu nu sunt o persoană dedată la emoții. Nu, domnule. Eu știu exact unde stau și-L cunosc pe Dumnezeu. Așa este. Sunt mulți dintre voi care au nevoie să stea chiar aici unde sunt aceste fete tinere. Acum, nu vreți să veniți? Eu vă invit. Nu vreau să conving. Eu doar vă spun.

Cineva zicea: „Eu niciodată n-am auzit de o chemare la altar unde un predicator a muștrat astfel audiența.” Țasta-i felul în care ar trebui să se facă. Tu nu vii sus la o povestire cu inima zdrobită a unei mame pe moarte sau ceva de felul ăsta. Asta este sub emoție. La Cuvântul lui Dumnezeu vii tu. Tu nu vii pentru... sub vreo emoție, vii crezând că Dumnezeu este Dumnezeu și că ești în casa de judecată a Domnului și ai venit pledându-ți cazul.

E-114 Dumnezeu să vă binecuvânteze, fratele meu, sora mea. Vreau să dau mâna cu voi și să spun că vă apreciez. Convingeri sincere... Domniță, te apreciez! Dumnezeu să te binecuvânteze! Fie ca El să-ți dea acel Duh viteaz. Să te binecuvânteze, fratele meu! Dumnezeu să fie cu tine! Încă o dată, apoi urmează să încheiem. Asta se poate încheia și pentru ultima dată. Vedeți? Eu nu știu când. Sper că nu. Dar se poate. Vedeți?

Mântuitorule...

Vino aici, al meu... Vreau să dau mâna cu tine și să spun că-ți apreciez...

Vino aici, fratele meu! Vreau să dau mâna cu tine aici. Îți apreciez sinceritatea. Dumnezeu să te binecuvânteze!

Vino aici! Dumnezeu să te binecuvânteze! Îți apreciez sinceritatea... ia loc...

... trece pe lângă mine.

Mântuitorule...

Ce? Nunta Mielului a venit și mireasa Lui s-a pregătit.

... strigăt smerit;

Când pe alții Tu îi chemi,

O, nu trece pe lângă mine.

(Ce?) Mă încred numai în meritele Tale,

Să caut fața Ta?

Vindecă duhul meu rănit, zdrobit. (în care Cuvântul a tăiat),

Mântuiește-mă prin harul Tău.

Mântuitorule, Mântuitorule, ascultă al meu strigăt smerit.

Când pe alții Tu îi chemi,

O, nu trece pe lângă mine.

E-115 Țineți minte, Duhul Sfânt este ceea ce v-a tăiat în inimă și v-a făcut să veniți aici sus. Gândește-te doar la locurile pe care le-a tăiat, iar acea persoană nu va mai trăi niciodată acel lucru. Ei își vor reaminti întotdeauna asta. „Dacă nu ne osândește inima noastră...” Dar când vii cu ceva în Cuvântul lui Dumnezeu și îl ocolești, asta nu este sămânța lui Avraam. Avraam a ținut făgăduința lui Dumnezeu în inima lui, indiferent de ce venea sau pleca.

E-116 Eu îi apreciez pe toți aceștia care stau în jurul altarului. Rugăciunea mea pentru voi e ca Dumnezeu să vă dea dorința inimii voastre în seara aceasta și să vă facă oameni sfințiți cu adevărat.

Unii dintre acești tineri... Aici sunt indieni, spanioli, mexicani, toți stând în jur, oameni care pretindeau a fi creștini poate ani de zile, dar văd că erau în neregulă. Ei vor să fie în ordine. „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!” Condamnați, gata să se pună în ordine cu Dumnezeu prin altarele aprinse ale judecății lui Dumnezeu. Trebuie să ne întâlnim cu asta undeva, prieteni. Trebuie să vă întâlniți cu asta undeva, așa că întâlniți-vă cu asta aici. Nu așteptați până dimineată! Puteți fi omorâți la noapte într-un accident mergând acasă.

E-117 Chiar recent într-o adunare, am făcut o chemare la altar și am chemat în Ohio [Ohio – n.t.], ca aici. Și în seara aceea, am părăsit clădirea și am plecat cam după cincisprezece minute. Și am auzit pe cineva țipând pe marginea drumului și am oprit și m-am dus acolo. O mașină avusese un accident și intrase în alta. Și o femeie care șezuse acolo așa de nervoasă își trăsese inelul, era așa de nervoasă, fusese omorâtă. Și ea vorbea cu fiica ei pe drum când conducea. O pregătiseră pentru spital. Și amândouă ar fi trebuit să vină la altar. Și fiica zicea: „Mamă..., ultimele cuvinte pe care ea mi le spusese înainte ca mașina să se lovească, am procedat greșit în seara asta. Știu asta.” Și acolo fusese chemată viața ei.

E-118 O, tu zici: „Asta nu mi se va întâmpla mie.” S-ar putea. S-ar putea. Și ce va fi dacă Duhul Sfânt nu te mai condamnă niciodată și să-ți zică că ești în neregulă? Atunci pășești afară în eternitate așa. Și știi că cu acel fel de duh n-o poți face. Uită-te înapoi prin viața ta, vezi cum ai trăit. Și uită-te înapoi acolo și vezi dacă asta este acea viață blajină, smerită a lui Cristos, potrivitându-se cu tot Cuvântul Său. Dacă nu este așa, atunci vino să te pui în ordine. Este... De ce să iei un înlocuitor când cerurile sunt pline de adevăratele binecuvântări penticostale [ale Cincizecimii – n.t.] care o să-ți curățească inima, o să-ți purifice sufletul? Nu-i asta așa?

E-119 Câți predicatori sunt aici în seara aceasta? Vreau câțiva dintre voi, fraților, să veniți aici sus cu noi, dacă e în regulă, frate. Da, veniți aici sus, vreți doar un minut, fraților? Așa e.

Isus a spus în Cuvântul Său: „Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” Sf. Ioan 6 zicea: „și Eu îl voi învia în ziua de apoi.” – o înviere.

E-120 Oameni buni, noi trebuie să suportăm asta. Trebuie s-o facem. Chiar trebuie să fie făcută. Așa că nu este emoție. Emoțiile o însoțesc, desigur. Așa este. Dar treaba cu ea este, este o inimă consacrată. La doar Cuvântul lui Dumnezeu și zi: „Dumnezeule, am greșit. Îmi pare rău că am făcut asta. Tu îmi cunoști inima. Am greșit. Chiar aici în acest loc, îmi mărturisesc greșeala mea. Și din această seară încolo, sunt logodit cu Tine. Eu sunt parte a miresei. Niciodată nu voi mai face asta, niciodată nu-mi voi mai lăsa temperamentul să mai alunece. Voi acționa ca o doamnă. Voi acționa ca un domn. Voi face lucrurile pe care le zice Biblia. Te voi lua chiar acum pe Cuvântul Tău.” Atunci ajungeți undeva. Credeți asta, predicatori ai Evangheliei? Este acesta adevărul? Așa este.

E-121 Acum, haideți să ne plecăm capetele în rugăciune acum. Doar, fiecare din voi în felul său propriu. Țineți minte, chiar alături de voi este Cristos. În fața voastră aici pe altar stau creștini rugându-se; înapoia voastră, predicatori ai Evangheliei rugându-se. Acum, asta vă pune într-o atmosferă de rugăciune. Acum, mărturisirea voastră, în inimile voastre în felul vostru propriu: „Doamne, am greșit. Îmi pare rău, Doamne, că am făcut aceste lucruri. Acum îmi mărturisesc păcatul. Eu cred în Tine. Eu Te accept acum. Eu vreau să fiu parte a miresei. În Numele lui Isus mă rog.”
Acum, țineți-vă mărturisirea în inima voastră acum. Acum, eu o să mă rog pentru voi.

E-122 Tată ceresc, cât mă întristează uneori când privesc la oamenii care mă iubesc, și văd cum Tu iei Cuvântul și-L expui acolo. El taie chiar până-n măduva oaselor. Dar apoi Tu vii chiar aproape ca să-l dovedești a fi adevărul. El este Adevărul. Aici stau bărbați și femei, chiar domnișoare, fete stând aici cu capetele plecate și lacrimi în ochii lor, chiar la punctul crucial al vieții. Când mă gândesc unde ar putea s-o sfârșească acolo în acel grup de twist, rock and roll, posedat de diavol, subjugat de demoni! Iată-i, stând aici în seara aceasta cu inimi supuse, vrând ceva pe care să-și pună mâinile, să zică: „Doamne Dumnezeule, curățește-mă de toate lucrurile lumii.”

E-123 Aici sunt bărbați de vârstă mijlocie, bărbați tineri, femei bătrâne, femei tinere, toți stând împreună. Ei mărturisesc că au greșit. Tu le-ai vorbit inimii lor. Ei n-ar fi fost niciodată aici. Asta arată că ei nu pot nici măcar să se ridice de pe locurile lor fără ca o hotărâre să fie deja luată. Un Duh al lui Dumnezeu era în jurul lor și le spunea: „Ești în neregulă.”
Și mica lor viață spunea: „Doamne, atunci Te vreau.”
Și diavolul zicea: „Șezi liniștit!”
Dar Duhul lui Dumnezeu zicea: „Ridică-te!” Și ei au umblat în ascultare și stau aici la altar.

E-124 Acum, așa cum Ți-am citat Cuvântul Tău: „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară. De vor fi păcatele voastre cum e cârmăzul, se vor face albe ca zăpada; roșii ca purpura, albe ca lână. Veniți și cumpărați de la Mine vin și untdelemn. Harul Meu este de ajuns. Cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.” Și acum, nunta Mielului a venit și mireasa s-a pregătit.
Tată, ei sunt ai Tăi. Ei sunt trofee ale Cuvântului Tău. Ei sunt aici pentru a fi spălați cu apa Cuvântului, pentru că acesta este Evanghelia deplină. El nu cruță nimic. El a tăiat jos pentru a ajunge jos la locul grădiniței. El scoate afară rădăcinile: rădăcinile amărăciunii, rădăcinile indiferenței, rădăcinile lumii. Scoate-le afară, Doamne, prin Duhul Sfânt! Aruncă-le departe de acești oameni!

E-125 Eu îi revendic pentru Tine în seara aceasta, Isuse, ca propria Ta comoară personală, ca nestemate în coroana Ta, ca mădulare ale miresei Tale. Eu revendic viețile lor. Mă rog cu toată inima mea cu acești predicatori, acești slujitori ai viului Dumnezeu. Eu mă rog ca Tu să iei de la ei, Doamne, lucrurile lumii și să le dai curaj să stea în fața lui Satan. Acordă asta, Doamne! Noi credem că Tu o vei face. Tu ai spus: „Cereți de la Tatăl orice în Numele Meu, Eu o voi face.” Acum, Tu niciodată n-ai spus: „Poate c-o voi face.” Tu ai spus: „O voi face.” Și eu cred că asta e adevărat.

E-126 Acum, de asemenea este scris în Scripturi: „În Numele Meu vor scoate draci.” Diavolul este cel care ar vrea să ia o tânără doamnă sau femeie și să ruineze viața ei. Diavolul este cel care ar vrea să ia un bărbat și să ruineze viața lui. Și eu citez această mică istorisire, Doamne, în rugăciunea mea. Și mă rog ca Tu să mă auzi și să răspunzi rugăciunii mele, ca fiecare dintre aceștia să fie revendicat în seara aceasta ca bijuterii ale Regatului [Împărăției – n.t.]. Ei au venit. Și eu trebuie să răspund pentru cuvintele mele în seara aceasta. Și iată-i că au venit să stea cu mine și să-și ia poziția alături de Cristos.

E-127 Acum, Satan, ai pierdut-o. Ai ținut vreo câțiva dintre ei înapoi, dar nu ai câștigat bătălia. Isus spunea: „Pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară.”

Satan, îți spun că într-o zi era un băiețuș care păștea oile tatălui său. Și a venit un leu și a luat una dintre ele, maltratând-o rău, și urma s-o devoreze. Dar acest mic păstor adevărat... El n-avea mai mult decât o praștie, dar avea credință în viul Dumnezeu. El s-a dus după acel leu și l-a prins și l-a ucis. El s-a ridicat împotriva lui și l-a prins de barbă și l-a ucis. El a luat oaia din gura lui, a luat-o înapoi la pășune pentru vindecarea ei.

E-128 Tu ai luat aceste oi prețioase ale lui Dumnezeu, aceste doamne, pe care le-ai făcut să-și taie părul scurt și să poarte machiaj și să arate ca lucrurile pe care Biblia le condamnă. Și tu credeai că le ai. Dar eu vin cu această praștie mică de rugăciune. Eu le aduc înapoi în seara aceasta. Tu nu le mai poți ține. Tu ai pierdut bătălia. Acești oameni prețioși care stau aici, miei ai lui Dumnezeu, le-au eliberat.

Noi te jurăm în Numele Domnului Isus Cristos. Eu așez între aceste năravuri și temperamente și imoralități și orice ar putea fi, eu așez iarăși Sângele lui Isus Cristos prin credință între ele și acest lucru. Tu nu le vei mai prinde. Ele sunt în pășunea Tatălui. Ele sunt copiii Lui. Stai departe de ele! În Numele lui Isus Cristos, eu te jur!

E-129 Nu este diavol în iad care să vă atingă, dacă voi veți crede asta. Voi sunteți acoperiți de Sânge. Sunteți înconjurați de rugăciune, predicatori ai Evangheliei și soli ai legământului, rugăciune. Fiecare dintre voi care stați aici, veniți aici sus știind că aveți năravuri, greșeli și lucruri de care vă era rușine; dacă acum le lăsați pe altarul de aramă al judecății lui Dumnezeu și veți accepta asta acum ca pe iertarea voastră pe care Cristos v-o dă, vreți să faceți acea ofertă prin credință să vă ridicați mâna și să ziceți: „Acum o accept. S-a dus. Și din această zi încolo, n-o voi mai face.” Sunteți mântuiți prin Sângele lui Isus Cristos. Amin. Amin. Lauda să fie a lui Dumnezeu!

E-130 Mai este cineva care ar dori să vină, să se alăture acestui grup? Este vreun bolnav în clădire care ar dori să stea pentru rugăciune chiar în acest timp? Ridicați-vă!

Vreau ca fiecare dintre voi de aici, dacă nu ești un membru al unei bune biserici a Evangheliei depline, mergi la una, la aceasta dacă poți, dacă trăiești aici aproape. Vorbește cu pastorul și botează-te! Și apoi, dacă nu ai primit Duhul Sfânt, roagă-te ca Dumnezeu să-ți dea Duhul Sfânt și să te umple, să te facă un mădular al miresei.

Uitați-vă cu atenție încoace, fraților, la oamenii bolnavi. Diavolul nu poate să-i țină pe acei oameni. Este timpul eliberării. Aleluia! Nu credeți asta?

E-131 Haideți atunci să ne plecăm capetele pentru rugăciune. Și fiecare dintre voi oamenii de acolo care are boală, voi care stați în picioare, puneți-vă mâinile unul pe altul! Isus Cristos spunea: „Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede. Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.” Țineți-vă mâinile unul pe celălalt! Acum, nu te ruga pentru tine însuși; roagă-te pentru persoana următoare, pe care ți-ai pus mâinile, pentru că ei se roagă pentru tine. Haideți să ne rugăm împreună ca biserica creștină.

E-132 Doamne Isuse, noi suntem recunoscători pentru victorie în seara aceasta, suflete care vin la tine. Acum, diavolul a izgonit unele dintre oile Tale cu boală. Noi venim să le revendicăm înapoi. Și, ca biserică a viului Dumnezeu, noi muștrăm diavolul și zicem: „Lasă-i pe acești oameni bolnavi liberi, Satan! Noi te jurăm în Numele lui Isus Cristos, ca ei să poată fi vindecați. Biblia a spus: «Aceste semne îi vor însoți pe cei ce vor crede. Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.»” Aceasta este făgăduința lui Dumnezeu, și noi știm că ea este adevărată. Ei sunt vindecați prin rănile [crestăturile (de la bici) – n.t.] Domnului Isus Cristos.

Acum, dacă voi o credeți, ridicați-vă mâinile și dați-I slavă! Amin.

În regulă, pastore, totul e-al tău. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate! Așa de plăcut să fiu cu voi aici în seara aceasta! Dumnezeu să fie cu tine! Dumnezeu să te binecuvânteze, frate!

*

Acest mesaj al fratelui William Marrion Branham, intitulat The Marriage of the Lamb, a fost rostit sâmbătă seara, 21 ianuarie 1962 la Fellowship Tabernacle în Phoenix, Arizona, S.U.A.

Acest mesaj a fost tradus și distribuit în cadrul Bisericii creștine din Hunedoara, strada Buituri nr. 49, Hunedoara, jud. Hunedoara, România.

Pastor: Pamfir Flore

Telefon: 0040 (0) 742294 Mobil: 0040 (0) 722939186

E-mail: bchdb49@yahoo.com

Podcasting URL: <http://bchdb49.podbean.com>

Niciodată n-am spus că va fi ușor...

Am spus doar că va merita.

**„Aliluia! A Domnului, Dumnezeului nostru, este mântuirea, slava, cinstea și puterea!”
(Apocalipsa 19:1)**